

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ

ಜನವರಿ 2025

ಜೀವನದ ಋತುಗಳು

ಬೆಲೆ: 15/-



ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಉಲ್ಲಸಿತ ವಿಶ್ವ -ಸಂಕಲ್ಪ-ಕರ್ಮ ಉಷೆಯೊಡನೆ ಉದಿತಗೊಂಡು  
ಜಗದ ಗತಿ-ಸ್ಥಿತಿಯ ರೂಪ-ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಂದು

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 1 ರೇಣು 3 ಪುಟ 36)

<p align="center"><b>ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ</b> <b>ಜನವರಿ 2025</b></p>	<p align="center">ಸಂಪುಟ: 35 ಸಂಚಿಕೆ: 01 <b>ಪರಿವಿಡಿ</b></p>
<p><b>ಸಂಪಾದಕರು:</b> ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮಠದ ಹಿಂಭಾಗ, ಗಿಬ್ ಸರ್ಕಲ್, ಹರಪಟ್ಟ ರಸ್ತೆ, ಕುಮಟಾ - 581 332. ಫೋನ್: 9448774920 mayureshwarkp@gmail.com</p> <p><b>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ:</b> ಡಾ   ಆರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p><b>ಪ್ರಕಾಶಕರು:</b> ಡಾ   ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೂಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p><b>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು:</b> ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. ಫೋನ್: 080 - 2244 9882 <a href="https://www.sriarobindo.complex.org/archive.php">https://www.sriarobindo.complex.org/archive.php</a> <a href="http://abp.sirinudi.org">http://abp.sirinudi.org</a></p> <p><b>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ.:</b> ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p><b>ಆಫ್ ಸೇಟ್ ಮುದ್ರಣ:</b> ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p align="center"><b>ಜೀವನದ ಋತುಗಳು</b></p> <p>ಜಡತ್ನದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ನದ ಅವಿಷ್ಕಾರ. - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು</p> <p><b>ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳು</b> 3 ಅನು: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p><b>ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆ</b> 6 ಅನು: ಶ್ರೀ ಕಿಶೋರಕುಮಾರ ಕಾಸಾರ</p> <p><b>ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ</b> 20 ಅನು: ಶ್ರೀ ಪ್ರವೀಣಕುಮಾರ ಪಾಟೀಲ</p> <p><b>ತಾರುಣ್ಯ (ಯೌವನ)</b> 30 ಅನು: ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಸತ್ಯನ್</p> <p><b>ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆ</b> 42 ಅನು: ಡಾ   ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ</p> <p><b>ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು'</b> 50 ಅನು: ಜಾನ್ವಿ</p> <p><b>ಮುಖಪುಟದ ಕಾವ್ಯ</b> 61 ಅನು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p><b>ವಾರ್ತಾಪತ್ರ</b> 64</p>

## ಸಂಪಾದಕರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಚಕ್ರೀಯ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸದ ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಜೀವನ-ಚಕ್ರವು ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಲವು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಋತುಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿಗೊಂದು ಆನಂದವನ್ನೂ ತರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜೀವನದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರಣಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಪ್ರಗತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯು ಈ ಋತುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ರೂಪಣೆಗೊಳ್ಳುವ ಜೀವನದ ಹಂತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ರೂಪಿತಗೊಂಡಿದೆ. [ಎಐಎಮ್]



*Bonne Année  
Blessings*

BONNE ANNÉE

## ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳು

- ಅನು: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಂಕೀರ್ಣದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಭಾರತೀಯ ಚಿಂತನಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಸೂತ್ರಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಈ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳ ಆಶ್ರಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಂತರಿಕ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಜೀವನದ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿತು. ಬದುಕಿನ ಮೂಲಕ ಅವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕರ್ಮವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಅವನ ಜೀವನಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಘನತೆಯನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿತು. ಇದು ಏಣಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಹಣದ ಮೂಲಕ ಸಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಉನ್ನತ ವಿಚಾರ ಧಾರೆಯ ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ನಾಲ್ಕು ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾಗಿಯೇ ರೂಪಿತಗೊಂಡಿವೆ. ಇವು ನಾಲ್ಕು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿಯೇ ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಬದುಕಿಗೊಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಯಾಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಉದಾತ್ತ ಚಿಂತನದ ಕಾಣ್ಕೆಯೊಂದು ಇದನ್ನು ವಿಕಾಸದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯ ಅವಧಿಯೂ ನಿಗದಿಗೊಂಡಿದೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನ, ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನ, ಏಕಾಂತ ಜೀವನದ ಹಂತವನ್ನು “ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಗೃಹಸ್ಥ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸ” ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪರಿವ್ರಾಜಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಗಲೆಂದು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ, ಮಾನವನು ಯಾವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವದನ್ನು ಅನುಭವದ ಮೂಲಕವೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕರಗತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತವಾಗಿದೆ, ಪರಿಣತಗೊಳ್ಳುವ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಇತರ ವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ

ಅವಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಆಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿ-ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ನೈತಿಕ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನ ಜೀವನದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜೀವನದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಲಭ್ಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ ವೇದಗಳ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯು ವಿಧಾಯಕವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ಜೀವನದ ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಗೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಗರ ಜೀವನದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವಿರುವ ವನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಗುರುವಾಗಿರುವವರ ಸಂಗಡ ಅಂತೇವಾಸಿಯಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವು ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮೃಣ್ಮಯದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಈ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡು, ಆಂತರಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಹತ್ವವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಕೇವಲ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜಾಣ್ಡನದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಆರ್ಯಾವರ್ತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಆರ್ಯ ಜನಾಂಗದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು - ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ - ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆಧಾರವಾಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಯೋಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮನುಕುಲದ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಮೊದಲ ಮೂರು (ಧರ್ಮ-ಅರ್ಥ-ಕಾಮ) ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಫಲವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಉಪದೇಶವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾನವನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು, ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಫಲಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಇತ್ತು. ತನ್ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಋಣವನ್ನೂ ತೀರಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಕರ್ತವ್ಯದ ಮಹತ್ವವೂ ಅರಿವಾಗುವಂತೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಿಸುವಂತೆಯೇ ರೂಪಿತಗೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯ ಬದುಕಿನ ವಿನ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ, ಮಾನವನಾಗಿ

ಜನಿಸಿದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದವು.

ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಜೀವನದ ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ(ದೈವತ್ವದ) ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಣುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಅರಣ್ಯ(ವನ)ವಾಸವನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಮಾಜದ ಬಿಗಿಬಂಧದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ಮುಕ್ತತೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಹಂತ ಇದಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇಚ್ಛಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಪಿಪಾಸುಗಳಾದ ತರುಣ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಲಭ್ಯಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನೂ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದಾತ್ತ ಚಿಂತನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ಅಂದರೆ ಅಂತಿಮ ಹಂತದ ಸನ್ನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಸಂಸಾರದ ಸರ್ವಸಂಗವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಬಂದನವನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರಿವ್ರಾಜಕನಂತೆ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುವದಾಗಿತ್ತು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ತುರಿಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಉಸಿರಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಿಯತಿಯಂತೆ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇರುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮೂಲಕ ವೈಶ್ವಿಕ ಅನುಭಾವದ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತ, ಆತ್ಮವು ಶಾಶ್ವತತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದು ಈ ಹಂತವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಬಹುತೇಕರು, ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ತುರಿಯಾವಸ್ಥೆಯ ಸನ್ನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಂದದಲ್ಲಿ, ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ವಿನ್ಯಾಸವೊಂದನ್ನು ಈ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳು ರೂಪುಗೊಳಿಸಿವೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಗರಿಮಾ ಹಂತವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಆಧಾರಭೂತವಾಗಿರುವ

ಈ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾನವನ ಬದುಕು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಲಭ್ಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಈ ವಿನ್ಯಾಸವು ಸುಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಆಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ಪರಮಾತಿ ಪರಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಲಭ್ಯಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಕಾಸದ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾನವನ ಬದುಕಿಗೊಂದು ಸೂಕ್ತ ಪಥ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ. ಇದೀಗ ಪ್ರಚಲಿತ ಜೀವನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿದೆ.

**CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 20/174-76 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು**

### ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆ

- ಅನು: ಶ್ರೀ ಕಿಶೋರಕುಮಾರ ಕಾಸಾರ, ಕಲಬುರ್ಗಿ

ಶಿಶುವು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಶಿಶುವು ತನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅದು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಸರಳವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

\*

ಶಿಶುವೊಂದರ ಸರಳವಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಯೇ ಅಡಗಿದೆ.

\*

ಶಿಶುವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುತ್ತದೆ.

\*

ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ವಿಶ್ವಾಸವು ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಶಿಶುವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅದರ ಸೀಮಿತವಾದ ಕಲ್ಪನೆ, ಅನಗತ್ಯವಾದ ಅಜ್ಞಾನಗಳಂತಹ ಕೀಳರಿಮೆಗಳು ನೈಜವೂ-ವಿಶಾಲವೂ-ಆಳವೂ ಆದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮರ್ತ್ಯಮಯ ಸೀಮೆಯಲ್ಲೇ ಉಚ್ಚತರವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯ ಸ್ತರದ ಅಗತ್ಯತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನಮಗೆ



ದಿವ್ಯತೆಯ ಅನುಭವವು ಲಭಿಸಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ನಾವಿಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಆ ದಿವ್ಯತೆಗಿಂತ ಅಲ್ಪ ಮಾತ್ರದವು ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

\*

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂದರೆ, ಶಿಶುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆ. ಶಿಶುವಿಗೆ ಬೇಕಿರುವ ದ್ರವ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ಆ ಶಿಶುವಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೆರನಾದ ಅನುಮಾನವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಶಿಶುವಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ವಸ್ತು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಶುವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸರಳವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಅಥವಾ ಅವಲಂಬನೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ.

\*

### ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿರುವ ಭಯ

ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಏಕೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅವರು ಬಹಳ ದುರ್ಬಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಇತರ ವಯಸ್ಕರಿಗಿಂತ ದೈಹಿಕವಾಗಿ, ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಭಯವು ಕೀಳರಿಮೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿನ ಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸುಲಭ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ದೈವಿ ಅನುಗ್ರಹದ ಕುರಿತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ದಿವ್ಯತೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು.

\*

### ಆತ್ಮದೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಯವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕು, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಯೋಚಿಸಬೇಕು,

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆಯೂ ಆಳವಾದ ಸತ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಭಯದಿಂದ ದೂರವಾಗಬಹುದು.

\*

ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದೊಳಗೆ ವಾಸಿಸಲಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸರ್ವ ಭಾಗಗಳ ಮೇಲೂ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಈ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ವೈಶ್ವಿಕ ಋತದೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತೀರಿ.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/124-25**

### ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಿರುವ ಹೊಸ ವಿಧಾನ

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಸ ವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಬಹು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅನುಭವದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ವರ್ತನೆಯ ಅನುಭವವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಯುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ತೀರಾ ಅನುಭವಹೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾಗಿ ಬರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಯೋಗ್ಯತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವ ನಿಜವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ಅದು ಮಾನಸಿಕ ಮೌನ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮೌನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಗಮನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮೊಗಮಾಡಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೂಢಿಯು ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಧಾರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದ ಮಹತ್ವವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಮುಂದೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಏನೆನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವ ತಯಾರಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಪೂರ್ವ ತಯಾರಿಗಳಾದ ನಂತರ ತಾನು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಹೇಗೆ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬ

ಅರಿವು ಬಂದಿರಲು, ಮಕ್ಕಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಅವರ ಏಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಾದವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ಏಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಿರುವ ಕಾರ್ಯದ ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಾಧಿಸಬೇಕಿರುವ ಕಾರ್ಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಲೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಿರುವ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಅರಿವು ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಮೂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸ್ವಯಂ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಾಶಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೆ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಸುವದಷ್ಟೇ ಶಿಕ್ಷಕನ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಶಿಸ್ತಿನ ಅರಿವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯೇ ವೈತರಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಧೈಯ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಯು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆರೆತು ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 5, 1967

**ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು**

ಯಾವತ್ತೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಎಂದಿಗೂ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

ಯಾವಾಗಲೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮಗು ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು

ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಂತರ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಗುವನ್ನು ಅದರ ಪಾಡಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಕಲಿ ಎಂದು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹೇರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು.

ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವದಾಗಲೀ, ಬೈಯುವದಾಗಲೀ ಮಾಡಕೂಡದು. ನೀವು ಕಲಿಸಬೇಕಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಗುವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಗು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಅದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ನೀವು ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗುವಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿ. ಇದುವೇ ಓರ್ವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಅರ್ಹತೆ.

ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಾವು ಕಲಿಸಬೇಕಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಧಾನವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಪಾಠವನ್ನಾಗಲಿ ತೀರಾ ಕೆಳಮಟ್ಟದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ, ಹಂತ-ಹಂತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಸತ್ಯದ ಬಿಂದುಗಳು ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಬೆಳೆದಂತೆ ಅವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅವರಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ.

ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಯೆಂಬುದು ಒಂದು ಸುಂದರ ಕರ್ತವ್ಯ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 5, 1967

**ನೈತಿಕ ತರಬೇತಿಯ ನಿಯಮ**

ನೈತಿಕ ತರಬೇತಿಯ ಮೊದಲ ನಿಯಮವೆಂದರೆ, ಸೂಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು, ಬದಲಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಹೇರುವದಲ್ಲ. ಸಲಹೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ತಿಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ದಿನವೂ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು, ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮೂಲಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ

ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮ ಸಾಧಕರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು, ಮತ್ತು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು, ಪರಮೋಚ್ಛ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ದಾಸ್ತಾನಾಗಿರಬೇಕು. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು, ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಸತ್ಸಂಗವೂ ಸಹ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಲು ವಿಫಲವಾಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸೀಮಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕನೆದುರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಮಹತ್ತರವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹು ಸರಳವಾಗಿಯೂ, ನೇರವಾಗಿಯೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಗುರುವಿನಿಂದ ಕಲಿತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಅವನ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಜವು ಸಹಕರಿಸದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಜ್ಞಾನವು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ದಾಹ, ಆತ್ಮಭಕ್ತಿ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆ, ಪರಿತ್ಯಾಗಗಳು; ಕ್ಷತ್ರಿಯನಲ್ಲಿರುವ ಧೈರ್ಯ, ಶೌರ್ಯ, ಉತ್ಸಾಹ, ಗೌರವ, ಉದಾತ್ತತೆ, ದೇಶಭಕ್ತಿ; ವೈಶ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಉಪಕಾರದ ಮನೋಭಾರ, ಉದ್ಯಮದ ಕೌಶಲ್ಯ, ಉದಾರತೆ; ಶೂದ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪ, ಪ್ರೀತಿಯುತ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವಗಳೇ ಆರ್ಯ ಯುಗವನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಆರ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಕುರಿತಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಯೋರ್ವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಅಪಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡಿ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅವನ ದೇಹ-ಮನಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿಸಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಠೋರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಸಂಯಮಯುತವಾದ ರಾಜ ಯೋಗದ ಮುಖಾಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದು. ಸುಳ್ಳಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಯವನ್ನು ಸತ್ಯದಿಂದ

ದೂರವಾಗಿಸಬೇಕು. ಧೈರ್ಯ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರುದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು. ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಅವರನ್ನು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಶಕ್ತಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತತೆಗಳಿಂದ ಯುವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಉತ್ತಾಹಿಗಳಾಗಿ, ಶುದ್ಧಾತ್ಮರನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು.

**CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 1/390-92 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು**

**ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಅಭಿಪ್ರೇ**

ಒಂದು ಶಿಶುವು ಉತ್ತಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಶಿಶುವು ಜಾಗೃತವಾದ ಚೈತನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಜನಿಸಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆ ಶಿಶುವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಆ ಶಿಶುವಿನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರೇಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಆ ಅಭಿಪ್ರೇಯವು ಆ ಶಿಶುವಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರ-ಮುಗ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯದಡೆಗೆ, ನ್ಯಾಯಯುತ ಮಾರ್ಗದಡೆಗೆ, ಮಹಾತ್ಮಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಗುರಿಯಡೆಗೆ, ಸತ್ಯವೂ-ಸೌಜನ್ಯಯುತವೂ ಆದ ಜೀವನದಡೆಗೆ, ನಿರಂತರವಾದ ಯಶಸ್ಸಿನಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಆ ಮಗುವಿನ ಬದುಕನ್ನು ಪವಾಡಮಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಯೋರ್ವ ಮಗುವು ಪವಾಡಯುತವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನೊಡನೆ ವೈರುಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಸರ್ವ ದುಷ್ಟತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮರೆಯಾಗಿ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವೂ-ಸುಂದರವೂ-ಸಂತೋಷಯುತವೂ ಆದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಸದಾ ಸುಖಾಂತ್ಯವಾದ ಕಥೆಗಳಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಜೀವನವೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಅತಿರೇಕಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಬೇಕಿರುವ ಶಕ್ತಿ-ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಉತ್ತಮ ಪದವಿ-ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ತಾನು ಇತರರ ರೋಗಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪವಾಡದಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶೈಶವದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸ್ವಪ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು

ಬಯಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಶಿಶುವಿನ ಪೋಷಕರು-ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರೆರೆಚಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. “ಇಲ್ಲ ಮಗು ಇದು ನಿನ್ನ ಕನಸು ಮಾತ್ರ, ಅದು ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯಷ್ಟೇ, ಇದು ವಾಸ್ತವವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!” ಎಂದು ಅವನ ಸ್ವಪ್ನದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಪೋಷಕರು-ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಲ್ಪನಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಶುವಿಗೆ ಅವರ ಕನಸನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. “ಮಗು ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯು ಕೇವಲ ನಿನ್ನ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೀನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ಶಿಶುವಿನ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿ ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ದಿವ್ಯ ಜೀವನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

### ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅದೇ ಮಂದಯುತ, ಅಸಭ್ಯಯುತ, ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ವಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಸುತ್ತ ಅವನನ್ನೂ ಸಹ ಓರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೆಲ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಆ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಬಂದು, “ನಾನಿನ್ನು ಇದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಈ ಕೀಳರಿಮೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಬಗೆದು ಅವನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೊಸದನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಯಾರೋ ಬಂದು, “ನೀನು ಅಷ್ಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ, ನೀನು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತಾರೆ. “ನಿನ್ನ ಈ ನಡೆಯು ನಾಳೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗಳಿಸುತ್ತದೆ. ನೀನು ಈಗ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕ್ಷೇಮವಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನ ಸಾಧನೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಈ ಕೀಳು ನುಡಿಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಆಪ್ಲದಂತೆ ಅವನ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು, ಭರವಸೆ, ದೃಢತೆ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮಗುವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಿರುವಾಗ, ನೀವು “ಮಗು ಇದು ನಿನ್ನ ಭ್ರಮೆ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಜೀವನವು ಹಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಗೆದು ಅವರ ಉತ್ಸಾಹದ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರೆರೆಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡಿ. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ,

“ಹೌದು ಮಗು ಮೊದಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಕನಸುಗಳು ಕಲ್ಪನೆಗಳಂತೆಯೇ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅದರ ಹಿಂದೆ ನೀನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯ-ಯುತವಾದ ಜೀವನವಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೆಣೆಯುತ್ತ ಸಾಗು” ಎಂದು ಅವರ ಮಹಾತ್ಮಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಸಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೆಂಬ ನೀರೆರೆದು ಬೆಳೆಸಿ ಅದನ್ನು ದಿವ್ಯ ಜೀವನದ ಮಹದ್ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಸಬೇಕು.

ನೀವಿನ್ನು ಶೈಶವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯಲು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕೀಳರಿಮೆಗಳು, ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳು, ಕೆಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಗಳು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಲವನ್ನೇ ಕಿತ್ತೆಸೆಯುತ್ತವೆ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಅತಿ ದುಸ್ತರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ನೀರಸ, ಭರವಸೆರಹಿತ, ಸೌಂದರ್ಯಹೀನ ಬದುಕಿನೊಳಗೆ ನೀವು ಒಂದಾಗಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ನೀವು ಶೈಶವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ “ಇಲ್ಲ ನಾನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕನಸುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆಗಳಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ರೂಪುರೇಷೆಗಳು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತ, ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅದು ನನಗೆ ದಕ್ಕುತ್ತದೆ” ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಈಡರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಸಮರ್ಥರೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು. ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಯಿಂದ ಹಿಂಸರಿಯುವಂತೆ ಹಲವಾರು ಶಕ್ತಿಗಳು ನಿಮಗೆದಾರಾಗಿ ಭಯವಿಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಆ ಮಾರ್ಗ ಬಂಧಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತರಿದೊಗೆದು ಮುಂಬರಿಯಬೇಕು.

ಆಗ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವ ಕೋಶಗಳು ನಿಮ್ಮ ಅಭೀಪ್ಸೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ಪಂದಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ನೋಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ದೇಹವೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಸ್ಥಾವರದಂತೆ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದ ಇಚ್ಛೆಯು ನಿಮ್ಮ ಅಭೀಪ್ಸೆಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ, ಬಲಗೊಳಿಸಿ, ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ಮುನ್ನಡೆಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮರ್ತ್ಯಕೈರುವ ಪರೀಧೀಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಳಿದುಹೋಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯೆಡೆಗೆ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.



## ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣ

ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದ, ಖಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹವೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಯೋಜನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ ವಿಭಜಿತ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಬಡವಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ನಿಮ್ಮ ದೇಹವು ವಿಕೃತವಾಗುತ್ತ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಲ್ಲದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋದ ನಮ್ಮ ದೇಹ-ಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಸುಪುಷ್ಟಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗದೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಾದ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಉತ್ತಮ ವಿಷಯಗಳೆಡೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹರಿಯಬಿಡಬೇಕು. ಆಗ ದೇಹವು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿಯೇ ವಿಷಯದ ದೃಢತೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಸಕ್ಷಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಿರುವ ಮೊದಲ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನಿಂದಾದ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಅರಿವಿನಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅರಳುವಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದ ದೃಢತೆಯ ಅನಾವರಣವೇ ಆಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಸಕ್ಷಮವಾದ ದೇಹವು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ದಿವ್ಯತೆಯ ಆಂತರ್ಯದೊಡನೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹುಡುಕಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಗುವು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಕನಸನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ “ಇಲ್ಲ ಇದು ಕನಸು ಮಾತ್ರ ನಿಜ ಜೀವನವು ಹೀಗಿರುವದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ತಪ್ಪು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ, “ಹೌದು ಮಗು ನಿನ್ನ ಬದುಕು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಕೂಡ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅದರ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬೇಕು.

## ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಮಣಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣವೂ ತಿಳಿದಿದೆ

ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯು ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ-ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದೊಂದು ನಾಲಿಗೆ ಚಪಲವಾಗಿ ಬದಲಾಗಬಾರದು. ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರ ಆಹಾರವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಅದರ ರುಚಿ-ಶುಚಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಅವರ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ರೀತಿಯ ಆಹಾರವನ್ನೇ ನೀಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಕೇವಲ ಅದರ ರುಚಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಬಹುದಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವ ಬದಲು, ಅದು ಮಗುವಿನ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅದರ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಗುವಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪೂರೈಸುವ ಆಹಾರ ಕ್ರಮವು ಅವರ ದೇಹದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಗುವಿನ ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೋಸುಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅದು ಮಗುವಿಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿಧಾನವಾಗಿರಬಾರದು. ಮಗುವಿಗೆ “ನೀನು ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಯನ್ನೇ ತಿನ್ನುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗನಲ್ಲ” ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಕೀಳರಿಮೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಗುವಿಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಿನ್ನಿಸುವ ಆಹಾರವು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ದುರಾಶೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಮಗುವಿಗೆ ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯು ತೀರಾ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಲುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಗುವಿನ ದೇಹ-ಬುದ್ಧಿ-ಮನಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/14**

## ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಭಯದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಡಿ

ಮಗುವಿಗೆ ಶೈಶವದಿಂದಲೂ ಶುಚಿತ್ವ ಮತ್ತು ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ಕುರಿತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಶುಚಿತ್ವವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತೆ, ಅದರ ಕುರಿತು ಆನಂದಪಡುವಂತೆ, ಸದಾ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನೈರ್ಮಲ್ಯಯುತವಾಗಿರಿಸುವಂತೆ

ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಕುರಿತು ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸದೆ ಅದರ ಕುರಿತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕಾಕ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಗುವಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವು ಭಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸದೇ ಅದನ್ನೊಂದು ಆಕರ್ಷಕ ವಿಧಾನವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಂದ ಒಂದು ಮಾತಿನಂತೆ ಯಾರು ದೈಹಿಕವಾದ ದುರ್ಬಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸದೃಢವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಆಧಾರರಹಿತವಾದ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ ಸಬಲವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದ ರೋಗಗಳ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಬೇಕು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ದೈಹಿಕ ಅಸಮತೋಲನ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯ ಮತ್ತು ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈಗೀಗ ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಮತ್ತು ದೃಢವಾದ ಸ್ನಾಯುವಿನಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಯುತವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೊಂದು ಉತ್ತಮ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸದಾ ಅಂತಹ ಸುಪುಷ್ಪ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದರ ದೇಹದೈವಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅವರಂತೆ ಸದೃಢವಾಗುವಂತೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಹುರುಪುಗೊಂಡ ಮಕ್ಕಳು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಸಬಲವಾಗಲು ಇರುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ದಾಳಿಗೈಯಬಹುದಾದ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು, ಆರೋಗ್ಯಯುತ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದುರ್ಬಲವಾದ ಬಡಕಲು ಶರೀರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಜನರಿಂದ ಅನುಕಂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕೀಳು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತ ಅವರಲ್ಲಿ ಚಿಗಿಯಬಹುದಾದ ಆರೋಗ್ಯಯುತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಚಿವುಟಿ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮಾರಕವಾಗಬಹುದು. ಇದು ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಕೀಳರಿಮೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಗುವು ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಬಲಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆ ಅಂಗಗಳ ಬಳಕೆಯ ಕುರಿತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ, ಕ್ರಮೇಣ ನಿಯಮಿತವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾ

ಸಾಗಬೇಕು. ದಿನವೂ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಅವುಗಳ ದೈಹಿಕ ಸ್ನಾಯುಗಳ ಬಲದ ಕುರಿತು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಮಗುವು ತನ್ನ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಮತ್ತು ಕೀಲು-ಸ್ನಾಯುಗಳ ಧೃಡತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೈಯಾಡಿಸುವುದು, ಕಾಲಾಡಿಸುವುದು, ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸೆಯುವುದು, ಹೊರಳಿ ಬೀಳುವುದು, ತಪ್ಪಡಿಯನ್ನಿಡುವುದು ಮುಂತಾದ ದೈಹಿಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಕಲಿತು ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಮಗುವು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಹೊರಾಂಗಣ ಕ್ರೀಡೆಗಳ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಕ್ರೀಡೆಯು ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಬೀರಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಅವರಲ್ಲಿ ನವ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ರಕ್ತಹೀನತೆಯಂತಹ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಬಹುದು. ಇದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೇರಾವ ಔಷಧಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುವದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ದೈಹಿಕ ದೃಢತೆಗೆ ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮದ ವಿಧಾನವನ್ನೇ ಬಳಸುವುದು ಉತ್ತಮ.

### ನಿದ್ರೆ, ವ್ಯಾಯಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ

ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯಯುತ ಜೀವನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಿದ್ರೆಯ ಸಮಯವು ಮಗುವಿನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ: ತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕು. ಮಗುವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನಿದ್ರೆಯ ಸಮಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದನಂತರ ಅದು ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಮಗುವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಾಳಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮಗುವು ತನಗಾಗಿರುವ ಸೀಮಿತ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಲಗಿರದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು. ಮಗುವಿನ ನರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿನ ಸಮಯದ ನಿದ್ರೆಯು ಉತ್ತಮ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಗುವು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವ

ಸಮಯವೂ ಸಹ ಅದರ ನರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ನರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗ-ಬಹುದಾದಂತಹ ನಿದ್ರಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಕಲೆ. ಅದನ್ನು ಶೈಶವದಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವೆಂಬಂತೆ ಕೆಲವು ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರಂತರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬಳಲಿಕೆ-ಬೇಸರಿಕೆ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ತಾವು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಸದಾ ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ನಿರಂತರ ಚಟುವಟಿಕೆಯು ಮಕ್ಕಳ ನರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಶರೀರವು ನಿರಂತರವಾದ ಒತ್ತಡವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತಾವು ಹೆತ್ತ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 'ತಾವು ಪೋಷಕರ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅವರ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಬೇಕು' ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅದು ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ಸ್ತಿಮಿತವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮಕ್ಕಳ ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಕಬಳಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಪೋಷಕರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ನ್ಯಾಯ ಸಮತವಲ್ಲ!

### ಉತ್ತಮವಾದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ

ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ, ದೈಹಿಕ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮತೋಲಿತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಗುವು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಬಾರದು. ಬದಲಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲೋಸುಗ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸೌಂದರ್ಯವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲಾ ಭೌತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೋರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಅಂಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮರ್ತ್ಯನು ತನ್ನ

ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸಾಮರಸ್ಯಯುತ ನಡೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಮುಂದೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಂಗವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮಗುವಿನ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ನೀಡಬಹುದಾದ ಪ್ರಬುದ್ಧ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅವರಲ್ಲಿರುವ ದೈಹಿಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿರೂಪಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಶೈಶವ-ಬಾಲ್ಯ-ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರ ಯೌವನ-ಪ್ರೌಢ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಾದರೂ ಕಲಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಸಮಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒದಗಬಹುದಾದ ಲೋಪಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಿರುವ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಾಧಿಸುವ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಂಶವು ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/14-17

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

## ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ

- ಅನು: ಶ್ರೀ ಪ್ರವೀಣಕುಮಾರ ಪಾಟೀಲ, ಮಾನವಿ

ಉಪಯುಕ್ತತಾವಾದ ಎಂಬ ರೋಗ

ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಡಿಪ್ಲೊಮಾಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಲಾಗುವದಿಲ್ಲ?

ಕಳೆದ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವು ಒಂದು ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹರಡುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಗೆ ತಲುಪಿದೆ; ಇದನ್ನೇ ನಾವು "ಉಪಯುಕ್ತತಾವಾದ" ವೆಂದುಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಜನರು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳು, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು

ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಉಪಯುಕ್ತವಿರದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಏನೂ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವುದಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಿರುವುದು ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಕರ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಪಯೋಗವು ಯಾರಿಗೆ, ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ?

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಾಗರಿಕರೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಜನಾಂಗಗಳು ಯಾವುದು ಹಣವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಕರ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಹಣದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ನಾನು ಉಪಯುಕ್ತತಾವಾದ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಒಂದು ಅತಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಕನಸುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭವ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಹಣ ಗಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ, ತಮಗೆ ಯಾವುದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಅವರು ಬೆಳೆದ ನಂತರ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಗಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದರೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗಲು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಡಿಪ್ಲೊಮಾ, ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಿರುದುಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಲಿ, ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದು, ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವುದು, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು

ಶಿಕ್ಷಣವಂತರನ್ನಾಗಿಸುವುದು, ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಶಿಸ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ತಮ್ಮ ನ್ಯೂನತೆ, ಅಶಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ ಗುರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮನ್ನುಗ್ಗಲು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ನೈಜವಾಗುವುದು... ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಲ್ಪನಾ ಲೋಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಗಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದೇ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಆಶ್ರಮದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲೆಂದೇ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕೃತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ತಯಾರಿ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಯಾವುದೇ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಅಥವಾ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.

ಯಾರು ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಅಭಿಷ್ಠಿಸುತ್ತಾರೋ, ಯಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಸಿವಿದೆಯೋ, ಯಾರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಜೀವನವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಜವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವರೋ; ಅಂತವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಇರಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ.

\*

ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯವು ಬದಲಾಗಬೇಕು, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥರವನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಲೇಬೇಕು.

ನೀನು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಭೌತಿಕದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ತಾಮಸಿಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸುಲಭವಾದ ಜೀವನ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಭಾವೋದ್ವೇಗ ಅಥವಾ ಆಟದಲ್ಲಿನ ಪೈಪೋಟಿ ಅಥವಾ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆಯು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾಣದ ಉತ್ಕಟತೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.



ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಸಂಕಲ್ಪ ಉಳ್ಳವರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರಾಗಿದ್ದು, ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ; ನಂತರ ಯಾರು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಸಂಕಲ್ಪವಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅತೀ ಉನ್ನತ ಸ್ಥರಕ್ಕೆ ಎತ್ತರಿಸುವದೊಂದೇ ಪರಿಹಾರವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ನಾಯಕರ ಮತ್ತು ಬೋಧಕರ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಸ್ಥರದಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು.

\*

### ತರಗತಿ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಏಕಾಗ್ರತೆ

ಮಧುರ ಮಾತೆಯೇ, ನಾವು ತರಗತಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಂತರ ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು?

ಮೊದಲು, ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯೋ ಅದನ್ನು “ದೈವತ್ವ”ಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಣೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ನಂತರ, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ “ದೈವತ್ವ”ಕ್ಕೆ ಕೇಳಬೇಕು, ಹಾಗಾಗಿ “ಅವನ” ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯ ಉಪಕರಣ ನಾವಾಗಬಹುದು.

ಆರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ, ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು “ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ” ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ “ದೈವತ್ವ”ಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರಿ.

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವದರ ಅರ್ಥ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಬ್ದಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಹೃದಯದ ಒಂದು ಚಲನೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

\*

## ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ

ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜಗಳಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ನೈತಿಕ ಬಳಲುವಿಕೆಗಳು, ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇರುವ ತನ್ನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅಹಂಕಾರ, ಅದರ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳು. ನಿರಾಸಕ್ತ ಕೆಲಸವೂ ಸಹ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಯಕೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವುದನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಕಲಿಯುವವರೆಗೆ, ಅದು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಬಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವವರೆಗೆ, ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಿರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅಹಂಕಾರವು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಅದು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಈ ಕೆಲಸವು ದೀರ್ಘವೂ, ನಿಧಾನವೂ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟದಾಯಕವೂ ಆಗಿದೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಸತತ ಜಾಗೃತತೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಈ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರಸ್ಯಯುತ, ಹೆಚ್ಚು ಐಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ.

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತೇನೋ ನನ್ನ ಸಾನಿಧ್ಯವು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ತಳಹದಿಯಾಗ-ಬೇಕಾಗಿದೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು, ನಾಯಕರಾದವರು ತಾವೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಮ್ಮ ಕಾಳಜಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಂದ ಯಾವ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಆ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ತಾಳ್ಮೆ, ಸಹನೆಯುತ,

ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಮತ್ತು ಗೆಲೆತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸದ್ಭಾವವಿರಬೇಕು, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ತಮಗೋಸ್ಕರ ಗೆಲೆಯರನ್ನು ಗಳಿಸಬಾರದು, ಆದರೆ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರಾಗಿರಬೇಕು.

ತನ್ನನ್ನುತಾನು, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಇಷ್ಟಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ನಾಯಕನಾಗಲು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಆಗ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಅನನ್ಯತೆಯ ಭಾವವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿವೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ...

\*

**ರಜಾ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು**

ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರಜಾದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೆಂದು ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ನನಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ, ಏನೋ ಹೊಸದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಅಥವಾ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿನ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸದಾವಕಾಶವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ನಿಜವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸದಾವಕಾಶವಾಗಿದೆ.

ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ...

\*

### ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಕಲಿಕೆ

ಮಧುರ ಮಾತೆಯೇ, ಯಾರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಆದರ್ಶದ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬಹುದು? ನಾವು, ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಇಂತಹ ಉನ್ನತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವೇ?

ಇಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಆದರ್ಶ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜೀವನದ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಸದಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಾವೇ ಬದುಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ರೂಪಾಂತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಾಠ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. “ನೀವು ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದಿರಬೇಡಿ” ಎಂದು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಕರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಬ್ಬರು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದಾಗ ಅವರು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅದ್ಭುತ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಯಾರು ಪರಮ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಬದುಕಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಭಿಪ್ರೇಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದಂತೆ ಅದು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೊದಲ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಗುಣಗಳ ಉದಾಹರಣೆ ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಆಗಿರುವುದು.

ಮತ್ತು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯರಾಗುವುದೇ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ; ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/357-58**

ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗ್ಲಾಗೆ ಹೊರಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೇ?

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ; ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಇದೊಂದು ಬಂಧನವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಈ ಹಿಮ್ಮೆರುಳುವಿಕೆಯಿಂದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವರೋ ಅವರು ಗಂಭೀರ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ಸತತವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

\*

ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ನೀವು ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ? ಇವರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಲೇಬೇಕು ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು?

ಆಗಾಗ್ಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕಂಡಾಗ, ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ತಾವು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅನುಕೂಲಕರವಾದವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು, ಆಶ್ರಮದ ಜೊತೆ ಎಂದೂ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದವರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಎದುರಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೆಂದು ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಏನೇ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದಲ್ಲ.

ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ...

\*

**ಶಿಸ್ತನ್ನು ಹೇರುವುದು**

ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಹೇರುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದು ನೀವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ?

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವುದು, ಒರಟು ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತೆಯಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಶಿಸ್ತು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ; ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಹಾನಿಕಾರಕ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಯಮವೆಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಯಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವುಗಳ ಜೀವಂತ ಉದಾಹರಣೆ ಅವರಾಗಿರಬೇಕು; ಶಿಸ್ತು, ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ, ಉತ್ತಮ ನಡವಳಿಕೆ, ಧೈರ್ಯ, ಸಹನೆ, ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆ, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಮಾತಿಗಿಂತ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಉನ್ನತ ನಿಯಮವೆಂದರೆ, ಯಾವುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನೀನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೀನೂ ಸಹ ಅವರ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಸ್ವತಃ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವಾಗಲೂ ಜಾಣತನದಿಂದ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಅಥವಾ ಬೋಧಕನಾಗುವುದು, ಎಲ್ಲಾ ಶಿಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು, ಅದರ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ.

\*

ಒಂದು ಮಗುವು ತುಂಟತನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ತುಂಟನಾಗಿರುವುದು ಅವಮಾನಕರ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೊರತು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಹೆದರಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲ.

ಈ ಮೊದಲನೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಭಯವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅವನತಿಯಾಗಿದೆ.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/360-62**

### ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿ

ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿಯು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವದಾಗಿದೆ.

ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗುರಿಯು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು 'ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನ' ಆರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ಅದರ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಕರಣವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಶುದ್ಧೀಕರಣವು ಒರಟು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಆಸೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಕಟತೆ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದಂತಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಇದೇ ಖಚಿತವಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಭಾವ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಇದು ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

### CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/120-21

ಯುವಕರಾದ ನೀವು, ಈ ದೇಶದ ಭರವಸೆಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು...

ನಿಮಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ನೀವು ಏನಾಗಬಯಸುತ್ತೀರೋ, ನೀವು ಅದಾಗುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆದರ್ಶ, ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಯು ಉನ್ನತವಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಉನ್ನತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನೀವು ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ತರುಣರಾಗಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದು.

### CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/122

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

## ತಾರುಣ್ಯ (ಯೌವನ)

- ಅನು: ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ಸತ್ಯನ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಯೌವನ

ನಾವು ಜೀವಿಸಿರುವ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವರುಷಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ ಯೌವನ; ಆದರೆ ವೃದ್ಧಿಸಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ವೃದ್ಧಿಸುವದು ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಆಂತರ್ಯದ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸುವದು, ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸುವದು; ತಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವದೇ ಪ್ರಗತಿ. ವರುಷಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುವದರಿಂದ ಅಥವಾ ಅದರ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಬರುವದು. ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕರನ್ನೂ ನೋಡಿರುವೆ ಮತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಯುವಕರನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಿರುವೆ. ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಲಾಭಾಂಶವನ್ನೂ ಪಡೆದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವದನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುವದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವದನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಆತನು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಮುದುಕನಾಗುವನು.

ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಸಲು ಅಥವಾ ಅದರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ನೈಜ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಸಾಮೂಹಿಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಸಹ ಒಂದಾಗಿರುವದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದುದಾಗಿದೆ ಮಾನವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಎಂದು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/72-73



## ಅಕ್ಷಯವಾದ ಚೈತನ್ಯ

ವಿಶ್ವಾತೀತ ಚೈತನ್ಯದ ಅಕ್ಷಯ ಮೂಲದಿಂದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನವೀಕರಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಆಟಗಾರನಿಗೆ ಯೌಗಿಕ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬೋಧಿಸುವದು. ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ನೆರವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಸಹ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಪೋಷಣೆಯ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನು ನವೀಕರಿಸುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನವು ಇದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಅಪಾಯಕ್ಕೀಡಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವದು ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಜನರು ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವವರೆಗೂ ಆಹಾರವು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಅಂಶ ಎಂಬುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಯೌಗಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವು ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇತರ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಹ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದೆ. ನಾವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಮೊದಲನೆಯದು ಭೂಮಿಯ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೂಡಿರುವ ಚೈತನ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಪಡೆಯುವದು ಮತ್ತು ಆ ಅಕ್ಷಯ ಮೂಲದಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಳೆಯುವದು. ಈ ಭೌತಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅರ್ಧ ಅಚೇತನಾಶೀಲವಾಗಿರುವವು. ಅವು ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವವು. ಆದರೆ ಅವು ಮಾನವ ಸತ್ತೆ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಾಮರಸ್ಯಭರಿತ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಹ ದೃಢಪಡಿಸುವವು. ಈ ಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಮತ್ತು ಕೈಗೊಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಜಯಶೀಲರಾಗುವರು. ಆದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವರು. ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಣಗಳಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಪ್ರತಿರಕ್ಷಿತವಾಗಿಲ್ಲ;

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದಾಗ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲವಾಗುವದು. ಮುಕ್ತವಾಗಿ, ಸಂತಸದಿಂದ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮಗುವು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅಸಂಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಪಡೆಯುವದು. ಆದರೆ ಬಹುಪಾಲು ಮಾನವರಲ್ಲಿ, ಅವರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಜೀವನದ ಆತಂಕಗಳಿಂದ ಈ ಶಾಖೆಯು ಮೊಂಡಾಗುವದು ಮತ್ತು ಚೇತನದಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯತೊಡಗುವವು.

ಆದರೇನು, ಒಂದು ಚೈತನ್ಯದ ಮೂಲ ಸ್ತೋತವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಅನ್ವೇಷಿಸಿದವೆಂದರೆ ಅದು ಅಕ್ಷಯವಾಗಿ ಇರುವದು: ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಜೀವನದ ಭೌತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಅದು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೈತನ್ಯವೆಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಅಂದರೆ ಅಚೇತನದ ಆಳಗಳಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಲಿನ ಸ್ತರದಿಂದ, ವಿಶ್ವ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮೂಲದಿಂದ, ಪರಮೋನ್ನತ ಚೇತನದ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಭರಿತ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುವದು. ಅದು ಇದೆ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ಪಸರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅದರ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಚೇತನವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾತೀತ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು.

ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೆಂಬಂತೆ ಗೋಚರಿಸುವದು. ಆದರೆ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಬಹಳ ನಿಕಟವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದರಿಂದ ಅದು ಅಂತಹ ಹೊರಗಿನದೇನೂ ಅಲ್ಲ, ಸಹಜವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಮಾನವ ಚೇತನದಿಂದ ದೂರವಾದುದು ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯವು ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುವದು. ನಿಜಕ್ಕೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ತರದಿಂದ ಮೇಲೇರಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಯಿರುವದು, ಆಗ ಯಾವುದೂ ಸಹ ಕಷ್ಟಕರವೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು “ಅಸಾಧ್ಯ” ಎನ್ನುವ ಪದವು ತನ್ನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಈ ಅನುಭವ, ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಯೌಗಿಕ ಆಯಾಮವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಉನ್ನತ ಚೈತನ್ಯದೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕದ ಮಿಂಚುನೋಟವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ, ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮತ್ತು ಅನನ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಆತನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ನೆರವಾಗುವದು. ಪಥವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತುಂಬಾ ದೂರವಾದುದು ಮತ್ತು ನಿಧಾನವೆನಿಸುವದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪಡುವ ಕಷ್ಟ ಸಿಗುವ ಪ್ರತಿಫಲದ ಮುಂದೆ ಗೌಣವೆನಿಸುವದು. ಅಂತ್ಯರಹಿತ ಚೈತನ್ಯದ ಮೂಲದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸೆಳೆಯುವ ಈ ಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಭರಿತವಾಗಿದೆ. ದಣಿವು, ಬಳಲಿಕೆ, ಖಾಯಿಲೆ, ಮುಷ್ಟು ಮತ್ತು ಮರಣವೂ ಸಹ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿನ ಅಡೆತಡೆ ಮಾತ್ರವಾಗುವವು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಜಯಿಸುವದು.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/261-62**

**ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವದು**

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಮತ್ತು ಮರಣ, ಖಾಯಿಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವರು... ಓ ಅವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಉಪಯೋಗರಹಿತ! ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲ ಈಗ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದೆ ಕಷ್ಟ. ಅದು ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರುಷಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ಅದು ಜೊತೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.... ಅದು ಏನೇನು ಅಲ್ಲ, ನಿರಂತರತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ, ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ!

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ 13, 1962

## ಪರಿವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ದೇಹ

ಶರಣಾಗತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯೇ ಯೋಗದ ಗುರಿ ಎಂಬುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. - ದೇಹವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರ ಮತ್ತು ಸಂಶಯಭರಿತ ಭಾಗವು ಇದಾಗಿದೆ. - ಉಳಿದುದು, ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸಾಧಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಚೇತನದ ಆಂತರಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಕ್ತಿಯು ಅವರೋಹಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ದೇಹದ ನಮ್ಮತೆಯು ವೃದ್ಧಿಸಿದಾಗ, ಪರಿವರ್ತನೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ದೇಹದ ಪರಿವರ್ತನೆಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಲಭವಾದ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಮೊದಲು ದೇಹದ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಕರವೆ. - ಯಾವುದೂ ತುಂಬಾ ಸುಲಭವೇನಲ್ಲ - ಬಾಹ್ಯವು ಅನುಸರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಏನು ಉಪಯೋಗ - ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ ಹೊರತಾಗಿ, ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಘೋಷಿಸಲಾಗದಂತಹ ವಾಕ್ಯ. ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಶಕ್ತಿಗೆ ತೆರೆದಿಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಖಾಯಿಲೆ ಮತ್ತು ಆಯಾಸವನ್ನು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು - ಅವು ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಸೆದು ದೇಹದೊಳಗೆಡೆಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಹರಿವು ಇರುವಂತಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರೆ, ತನ್ನ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇಹದ ಇತರ ಬದಲಾವಣೆಯು ಕಾಯಬಹುದು.

ದೇಹವು ಜಾಗೃತವಾಗುವದೇ ಸುಪ್ರಮಾನಸ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ. ದೇಹವು ಚೇತನಾಭರಿತವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಇದು ಸತ್ಯಚೇತನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಕಾರ್ಯಗಳು.... ಮುಂತಾದವು ಅದರೊಳಗಿನ ಚೇತನದ ಮೂಲಕ ಸಮರಸಭರಿತ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನ, ಸಮರ್ಪಕ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಾಗುವವು - ಅಜ್ಞಾನರಹಿತ ಅಥವಾ ಕ್ರಮರಹಿತ ಇಲ್ಲದೆ.

**CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/305 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು**

## ಯೌವನವೇ ಪ್ರಗತಿ

ಸಂತಸಭರಿತ ಮತ್ತು ಫಲದಾಯಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ರತೆ, ನಿರಂತರತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಪ್ತ ದಾಹಗಳು ಅವಶ್ಯಕ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯು ಅಪರಿಮಿತ ಎಂಬ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಯೌವನವೇ ಪ್ರಗತಿ, ನಾವು ನೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಯುವಕರಾಗಿರಬಹುದು.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 16/431**

## ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿ

ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಇತರರು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ನವ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಒಂದು ನವ ಚೇತನದ ಅರಳುವಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿರುವೆವು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವೆ: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ, ಅಂದರೆ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವವರು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ದಿನ ನವ ಶಕ್ತಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಸ್ವರದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು: ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಇರಲು ನೈಜ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು. ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಉಪಕರಣಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಉಪಕರಣಗಳಾಗಬೇಕು. ಉಪಕರಣಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಸಹ ನೀಡಬೇಕು. ಪಾಳು ಭೂಮಿಯಂತೆ ಅಥವಾ ಆಕಾರರಹಿತ ಕಲ್ಲಿನ ತುಂಡಿನಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು. ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದಾಗಲೇ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವಜ್ರವು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸುವುದು. ನಿನಗೂ ಸಹ ಅದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು. ಸುಪ್ರಮಾನಸ ಚೇತನದ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಉಪಕರಣವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಭೌತಿಕ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ನೀನು ಅದನ್ನು

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು, ತೀಕ್ಷ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಸಂಸ್ಕರಿಸಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಇಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ನೀಡಬೇಕು, ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನೀವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದು, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ದೊಡ್ಡವರಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕವರಿರಬಹುದು, ಯಾವುದೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬಹುದು - ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.

### CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/73

#### ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಕೆಲವು ವೇಳೆ, ನೀನು ಉತ್ತಮವಾದ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರದಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಹೇಳುವೆ, “ಓ ಅದು ಎಷ್ಟು ಬೇಸರದ ವಿಷಯವಾಗಬಹುದು”. ಹೌದು, ಬಹುಶಃ ನಿನಗೆ ಸಂತಸವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ವಿಧಾನವು ನಿನ್ನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇರಬಹುದು. ಅವರು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗುರುಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಸಂತಸಾನುಭವವನ್ನು ಅವರು ನೀಡದಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತಸವನ್ನು ನೀಡುವ ಮನೋಭೂಮಿಕೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೂ ಸಹ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರದೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೋ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುವುದು. ಆದರೂ, ನೀನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವೆ, ನೀನು ಹೋಗಲೇಬೇಕು ಆದುದರಿಂದ ಹೋಗುವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಸ್ಟೇಜ್‌ಚಾರವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ “ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಸರವಾಗಬಹುದು, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅದು ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಬದಲು “ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ನಿನಗೆ ನೀನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಇಂದು ಸಾಧಿಸುವೆ? ನಾನು ಈಗ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿಯ ವಿಷಯವು ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದುದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹುಶಃ ಹಾಗಾಗಲು ಕಾರಣ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ. ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ,

ಕಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾದರೆ, ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆ, ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಆಲಿಸುವೆ, ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಧ್ಯೇಯರಾಹಿತ್ಯವನ್ನು, ಈ ಮೇಲ್ಮೈ ಆಳವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸುವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಾನು ಗ್ರಹಿಸದೆ ಇರುವದೇನಾದರೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ನನಗೆ ಬೇಸರವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು. ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವದು; ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ". ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದದಿದ್ದರೆ ಬೇಸರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಯುವಕರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮುದುಕರಿಗಾಗಲೀ ಹೀಗೆ ಆಗುವದು. ನಾವು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವದೇ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು. ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿರುವದು ಜೀವನ, ಪ್ರಗತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ! ಏಕತಾನತೆಯಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂತಸವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸೌಂದರ್ಯವಂತೂ ಹತ್ತಿರವೇ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನು ಅದನ್ನು ಪ್ರಗತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗುವದು. ಎಲ್ಲವೂ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿರುವದು ಮತ್ತು ಬೇಸರವು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ನಿನ್ನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೇಸರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಎನಿಸಿದರೆ, ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಅವರೇಕೆ ನಿನಗೆ ಬೇಸರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ನಂತರ ಅವಲೋಕನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಒಂದು ವಿಧದ ಪವಾಡವು ಸಂಭವಿಸುವದು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಬೇಸರವು ಸಹ ದೂರವಾಗುವದು.

### ಬೇಸರಕ್ಕೆ ಉಪಶಮನ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಯೋಗಕರವಾಗಿದೆ ಈ ಉಪಶಮನ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಮಂಕಾಗಿರುವದು, ಬೇಸರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವದು ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗರಹಿತವೆನಿಸುವದು. ಇದರ ಅರ್ಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಷ್ಟೇ ನೀನು ಸಹ ಬಳಲಿರುವೆ ಮತ್ತು ನೀನು ಪ್ರಗತಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುವದು. ಅದೊಂದು ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ

ಬೇಸರದ ಅಲೆ ಮಾತ್ರ. ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿರುದ್ಧವಾದುದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, “ನಾನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇನೋ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಬೇಸರವು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಗತಿಯು ಉಂಟಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಜಡತ್ವವನ್ನು, ದುರ್ಬಲತೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.” “ಚೇತನದ ಮಂಕುತನವಾಗಿದೆ ಬೇಸರ” ಮತ್ತು ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಶಮನವನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೆ ಅದು ತಕ್ಷಣವೇ ಕರಗಿಹೋಗುವದು. ಬಹುಪಾಲು ಜನ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರವಾದಾಗ ತಮ್ಮ ಚೇತನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮೇಲೇರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದರ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವರು. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಉಪಯೋಗರಹಿತ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅದರಿಂದಲೇ ಜನರು ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವರು, ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು, ತಮ್ಮ ಮೆದಳುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವದರ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಮೇಲೇರಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು.

ನಿಜಕ್ಕೂ, ಇದೇ ವಿಷಯವು ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದು. ಜೀವನವು, ನಿನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಆ ಹೊಡೆತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಜನರು ದುರಾದೃಷ್ಟ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಅವರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು. ಅವರು ತುಂಬಾ ಬೇಗ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ! ಮತ್ತು ಮರೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಏನೇನೋ ಮಾಡುವರು. ಯಾವುದಾದರೂ ತುಂಬಾ ನೋವು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಬೇರೆಯದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು - ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹರಿಸುವದಂದರೆ ಅವರು ಉಪಯೋಗರಹಿತ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಚೇತನವನ್ನು ಮೇಲೇರಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸುವರು. ತುಂಬಾ ನೋವಾಗುವಂತಹುದೇನಾದರೂ ನಿನಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡ, ನೀನು ಮರೆಯಬಾರದು, ನೀನು ಅಚೇತನದೊಳಗಡೆಗೆ ಜಾರಿಬಿಡಬಾರದು ನೇರವಾಗಿ ನೋವಿನ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು. ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬೆಳಕು, ಸತ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ಸಂತಸ ಕಾಣಿಸುವದು. ಅದು ನೋವಿನ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವದು.



ಆದರೆ ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ, ನೀನು ದೃಢವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಜಾರಿಬೀಳಲು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಾರದು.

ಈ ರೀತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಘಟನೆಯು, ದೊಡ್ಡದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕದಿರಲಿ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಗೌಣವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಸಹ ಅಂತರ್‌ದರ್ಶನದ ಕಡೆಗೆ ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀನು ಅವುಗಳಿಂದ ಲಾಭವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ನಿನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಗಮನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವದರಲ್ಲಿ ನೀನು ತೊಡಗಿರುವಾಗ ನಿನ್ನ ಅವಲೋಕನದ ಸಹಜ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸು ನೀನು ಕುತೂಹಲಭರಿತ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಆಗ ಮಾಡುವೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವದರ ಅರ್ಥ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಲು, ನಿನಗೆ ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವೆ. ಅವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕ್ಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದವು ಸಹ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವು ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಉಳಿಯುವ ಪ್ರಭಾವಗಳು.

\*

### ಕೌತುಕಭರಿತ ಜೀವನ

ಮೊದಲನೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯು ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವುದು. ಈ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ನಗರಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೋಗಬೇಕು; ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಶಬ್ದ, ಗೊಂದಲಮಯ, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಕಾರಕ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವೆ. ಆಕೆಯು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆಯೇ ಇರುವಳು. ಆಕೆಯ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷತೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ನಡಿಗೆ ಅಪ್ರತಿಮ, ನಮ್ಮ, ಲಯಬದ್ಧ, ಸೊಗಸಾಗಿದೆ, ಸಾಮರಸ್ಯಭರಿತವಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದು ಮತ್ತು ನೀನು ಅಶ್ಚರ್ಯಭರಿತನಾಗುವೆ. ನಂತರ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ದೇಹವು ಪುರಾತನ ಗ್ರೀಕ್ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ವೈವಿಧ್ಯಮಯತೆಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವುದು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅದರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ನೀಡಿದ ಅಸದೃಶ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಸಹ ನೆನಪಿಸುವುದು. ನೀನು ಮರೆಯಲಾಗದ ಒಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವೆ. - ಇದೆಲ್ಲವೂ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅರಿತಿರುವ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದೆ!

ಎರಡನೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆ ಜಪಾನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಈಗತಾನೇ ಈ ಸುಂದರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿರುವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಲಿಯದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವೆಂಬುದರ ಅರಿವು ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಬೇಗ ಆಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಚಿತವಾಗಲು ನೀನು ಜಪಾನೀಯರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವೆ ಮತ್ತು ಜನರು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಹ ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುವೆ, ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆ ಮತ್ತು ನಂತರ, ನೀನು ಈಗತಾನೇ ಕುಳಿತಿರುವ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಐದು ವರ್ಷದ ಮಗು ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಿದೆ. ಮಗುವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತೊಡಗುವುದು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನೀನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಏನನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಆ ಮಗು ತತ್ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಜಪಾನೀಯರ ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಗು ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ನಿನಗೆ ಗುರುವಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ನಿನಗಾಗುವುದು.

ಈ ರೀತಿ ಜೀವನವು ಕೌತುಕದಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ನಿನಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಜೀವಿಸಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂತಸದಾಯಕ ಎನಿಸುವುದು.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/73-76**

**- ಶ್ರೀಮಾತೆ**

**ಯುವಕ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ**

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವು ಯುವಕರಿಗೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ನವ ಮತ್ತು ಯುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಈಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಯುವಕರೇ ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಸತ್ಯ, ಧೈರ್ಯ, ನ್ಯಾಯ, ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಭೀಷ್ಟೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಬಯಸುವ ನೇರವಾದ ಪೂರ್ಣತ್ವದ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಸಹ ಆಗಿದೆ. ಭಯಪಡುವವನಿಗೆ, ಅಹಂಕಾರಿಗೆ, ತುಂಬಾ ಮಾತನಾಡುವವನಿಗೆ, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ

ಮುಂದಿದ್ದು ನಂತರ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಳುವನೋ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಈ ಚಲನೆಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಓರ್ವ ಧೈರ್ಯವಂತ, ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಹೃದಯದ, ವೀರ ಮತ್ತು ಅಭೀಪ್ಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಯುವಕನು ಮಾತ್ರವೇ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ತಳಹದಿಯಾಗುವನು.

**CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/168 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು**

### ಯೌವನವೇ ಪ್ರಗತಿ

ಒಂದು ಸಂತಸಭರಿತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ಮತೆ, ನಿರಂತರತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ನಿರಂತರವಾದ ದಾಹ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಗತಿಯ ಅಪರಿಮಿತ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡಿರಬೇಕು. ಯೌವನವೇ ಪ್ರಗತಿ, ವಯಸ್ಸು ನೂರಾದಾಗಲೂ ನಾವು ಯುವಕರಾಗಿರಬಹುದು.

ಜೀವನದ ಪ್ರಮುಖ ಗುರಿ ಚೇತನದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವು ದೊರೆಯುವದು.

ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿಸುವದೇ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಬರದಂತೆ ಮಾಡಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದಾರಿ.

ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಸಹ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವಾಗಬೇಕು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ; ಆಗ ಜೀವನವು ಅತ್ಯಧಿಕ ಕುತೂಹಲಭರಿತವಾಗುವದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವದು.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/123-24 - ಶ್ರೀಮಾತೆ**

ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವದೇ ಯುವಕನಾಗಿರುವುದು. ನಾನು ಏನಾಗಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈಗ ಏನಾಗಿರುವೆನೋ ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವದೇ ಯುವಕನಾಗಿರುವುದು....

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು:

“ಸರಿಪಡಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದಿರುವದೇ ಯುವಕನಾಗಿರುವುದು.”

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, 29 ಮಾರ್ಚ್, 1967

## ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆ

- ಅನು: ಡಾ|| ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ, ವಿಜಯಪುರ

ವೃದ್ಧರಾದಂಥ ಯುವಕರು ಮತ್ತು ಯುವಕರಾದಂಥ ವೃದ್ಧರು

ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳದಿರುವ ಒಂದು ವಿಷಯ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಉಳಿದೆಲ್ಲವುಗಳಂತೆಯೇ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಷಯವು ಯಾವುದೆಂದರೆ; ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಒಟ್ಟುಗೂಡುವಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ನೈಜವಾಗಿರುವ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಅಲ್ಲಿರುವುದು: ಅಂದರೆ, ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಲು ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಲು ಅಸಮರ್ಥತೆ.

ನೀವು ಮುನ್ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಕ್ಷಣ, ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಕ್ಷಣ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಕ್ಷಣ, ನೀವು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ನೀವು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವೃದ್ಧರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಅಂದರೆ, ನೀವು ವಿಘಟನೆಯ ಕಡೆಯತ್ತ ಸಾಗುವಿರಿ.

ಇಲ್ಲಿ, ವೃದ್ಧರಾದಂಥ ಯುವಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯುವಕರಾದಂಥ ವೃದ್ಧರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಸಾಹವಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರೆ ಜಾಗೃತರಾಗಿ

ಮುನ್ನಡೆಯಬಹುದು, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ಒಂದು ಹೊಸ ಸುಧಾರಣೆಗೆ, ಒಂದು ಹೊಸ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನೀವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಯುವಕರು. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ನೀವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಕುಳಿತರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವನ್ನು ಆನಂದಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೇಹವು ಅದಾಗಲೆ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ: ಇದು ಅವನತಿ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಸಾವು.

### CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/238

#### ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ವರ್ಷಗಳ ಭಾರ

ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ ಕಳೆದುಹೋದ ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಯಸ್ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷವು, ಯಾವುದೇ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸದ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸದ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ವರ್ಷವಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗಿಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಕಳೆದುಹೋಗುವ ವರ್ಷಗಳ ಭಾರವನ್ನು ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ಅನುಭವಿಸಲಾರಿರಿ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಯಸ್ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನೀವು ಬದುಕಿದ ವರ್ಷಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲ. ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ನೀವು ವೃದ್ಧರಾಗುತ್ತೀರಿ.

ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದಾಕ್ಷಣ, ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದಾಕ್ಷಣ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕುಳಿತು ಆನಂದಿಸಲು ಬಯಸಿದಾಕ್ಷಣ, ನೀವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬಂದಾಗ, ಆಗ ನೀವು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧರಾಗುವಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯು ಕುಂಠಿತಗೊಳ್ಳಲು ಅರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು ಏನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಮನವರಿಕೆ ನಿಮಗಾದಾಗ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರ ಕೇವಲ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದಾಗ, ಇನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಆಕರ್ಷಕ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿದಾಗ, ನೀವು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದರೂ ನೀವು ಯುವಕರು, ನಾಳಿನ ಎಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಯುವಕ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ.

ನಿಮ್ಮ ದೇಹವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ಬಯಸದಿದ್ದರೆ, ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿರಿ. ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ, ಅದನ್ನು ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜಿತ ಸಮಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ. ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಮೌನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿ ಅಡಗಿದೆ.

### CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/122-23

**ನಾವು ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಗೆ**

ನಾವು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಗೆ, ಅದರ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಕಲಿಯುವುದು ಇದ್ದೇ ಇದೇ ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಈ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

\*

ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹವು, ನಮ್ಮ ನಿಯತಿಯನ್ನು ಯುಗಗಳ ಮೂಲಕ ದಾರಿ ತೋರುವ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಶಾಶ್ವತವಾದ ಚಿತ್ತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಶೂನ್ಯತೆಯ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಆತುರಪಡಬಾರದು ಮತ್ತು ನಿರ್ಗಮನವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಬಾರದು. ನಾವು ದೇಹದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವುದಿದೆ ಅಥವಾ ಕಲಿಯುವುದಿದೆ.

ಅಹಂಕಾರವು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಾಗ, ಸಾವಿನ ಈ ಸಲಹೆಯು ಅದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೌನವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಭೀತರಾಗಿರಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣ ತ್ಯಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ತ್ಯಾಗವಲ್ಲ. ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯಾಸಕರ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿರದಿದ್ದರೆ, ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲ.

\*

### ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆ

ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು, ನಮ್ಮ ಅರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಯೆ?

ಇಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅನಂತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭೌತಿಕ ದೇಹವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ವಿರಳವಾಗಿ ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಭಾಗಶಃ ಮಾತ್ರ ಆವರಿಸಿದಾಗಲೂ ಸಹ.

ದೇಹವು ಒಂದು ಸಂಗೀತದ ವಾದ್ಯದಂತೆ (ಪಿಯಾನೋ ಅಥವಾ ಪಿಟೀಲು) ಮತ್ತು ಆ ವಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಂತಿಗಳು ಅಥವಾ ಸ್ವರಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅತ್ಯಂತ ನಿಪುಣನಾದ ಸಂಗೀತಗಾರನೂ ಕೂಡ ಆ ವಾದ್ಯದಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ನುಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

### ಸಾವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು

ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಪಂಚವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಭೌತಿಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವವರು ಸಾವಿನ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೃಪೆಯು ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ!...

ಸಾವು, ನೀವು ನಂಬಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ನೀವು ಸಾವಿನಿಂದ, ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ತಟಸ್ಥ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು.

ನೀವು ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಜೀವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆಗಳು, ಬಂಧನಗಳು, ಕಡುಬಯಕೆಗಳು ಹತಾಶೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಯ ಭಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅದೆಲ್ಲವೂ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಿಯುತ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮರಹಿತ ಮರಣವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಆಸೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವುದೊಂದೇ ಏಕಮಾತ್ರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ತಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಈ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೆಗೆ ನಾವು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು, ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು: ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ಅಥವಾ ಅದು ಹೀಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಹಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ, ನಾವು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿಯ ಸಾವಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ನೀವು ಸಾವಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದರೆ, ನಾಶವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಅಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದನ್ನು ಜಯಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತು ಯಾರು ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಆಗಲೆ ಸಾವಿನಿಂದ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಸಾವನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರಬಾರದು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಿತ ಲಕ್ಷ್ಯ ಅಮರತ್ವ.

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವೆನ್ನುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಗ್ಗದ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ.



ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ದುರ್ಬಲತೆ ಹಾಗೂ ವಿನಾಶ-ವಿಘಟನೆ - ಇವು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪು ಮನೋಭಾವದ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗಿವೆ.

\*

**ಮೃತ ಪುರುಷನ ದೇಹ**

1) ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ಬಿಡಲು ಏಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ?

ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರೆಡೆಗಿನ ತನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

2) ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇಹವನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕೇ? ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಹೇಗೆ?

ಬದುಕಿರುವ ಮತ್ತು ಸತ್ತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಗೌರವವನ್ನು ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.

3) ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೇವನಿರುವನೇ?

ದೇವನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಇರುವನು; ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ದೇವನಿಗೆ ಜೀವಂತ ಅಥವಾ ಮೃತ ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲ-ಎಲ್ಲವೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ.

4) ಆತ್ಮವು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲು ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು.

ದುಃಖಪಡಬೇಡಿ, ಅಗಲಿದವರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಸಮಚಿತ್ತವಾಗಿರಿ.

5) ಆತ್ಮಗಳು ಅಳುತ್ತವೆಯೇ?

ಏನಾದರೊಂದು ಸಂಗತಿಯು ದೇವನಿಂದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳು ಅಳಬಹುದು.

6) ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಳುವುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ತಡೆಯಬಹುದು?

ಆತನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ.

### ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಅವಸರಿಸಬಾರದು

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಆತನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಆತ್ಮವು ಅಗಲಿದ ನಂತರ ದೇಹಕ್ಕೆ ಏನೇ ಸಂಭವಿಸುವುದರಿಂದ ಅಗಲಿದವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬಾರದು. ಆದರೆ ಭೌತಿಕ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ “ಸ್ವರೂಪದ ಚೇತನ”ವೆಂದು ಕರೆಯುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಕೋಶಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಬರಲು ಕೊಂಚ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಅದರ ಅಗಲಿಕೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಘಟನೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಬಿಂದುವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಅಗಲಿಕೆಯು ಮೊದಲು, ದೇಹಕ್ಕೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆಯೋ, ಅದರ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವಸರಮಾಡದಿರುವುದೇ ಉತ್ತಮ.

### ದುಃಖಿಸಬೇಡಿ

ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ತೀರಿಕೊಂಡರು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತೀರಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದು ಆದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಕಾರಣವು ದೈವ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೂ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾರದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ದುಃಖಿಸಬೇಡಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಆ ದೇವನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ. ಆಗ ದೇವನು ನಿಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವನು.

\*

ನಿಮಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು, ನಿಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನಿಮ್ಮ ಒಲುಮೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾರಿರಿ. ಇದೊಂದು ನೋವಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಈ ದುಃಖವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು, ನಿಮ್ಮಂತರಗದಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿ, ಹೊರಗಡೆ ನೋಡಿ. ಈ ಭೌತಿಕ ದೇಹವು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಭೌತಿಕ ಹೊದಿಕೆಯು

ನಶಿಸುವಿಕೆಯು ನೀವು ಅವಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದು; ಆಳವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದರೆ ಅವಳು ನಿಮಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ ಮತ್ತು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು, ಹೆಚ್ಚು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಿ.

\*

ಜೀವನವು ಅಮರವಾಗಿದೆ. ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವುದು ಈ ದೇಹ ಮಾತ್ರ.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 15/119-23 - ಶ್ರೀಮಾತೆ**

ಜನನದಿಂದ ಮರಣದವರೆಗೆ, ಜೀವನವೊಂದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ನಿರ್ಭಯರು, ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವರು.

ವಿವೇಕವಂತರು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೇಡಿಗಳು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಗೂ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಆ ಪರಮಶಕ್ತ ಇಚ್ಛೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರ.

\*

ಜೀವಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅದಾಗಲೇ ಅರ್ಥ ಸತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೃತರಾದವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೆ.

**CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 15/118 - ಶ್ರೀಮಾತೆ**

## ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು'

- ಅನುವಾದ: ಚಾನ್ಸಿ

31

ಅಧ್ಯಾಯ - 24

ಕರ್ಮ ಯೋಗದ ಸಾರ (24/1)

ಗೀತೆಯ ಮೊದಲಿನ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಒಂದು ಖಂಡವು, ಅದರ ಸಮಗ್ರ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುವ ರೀತಿ ಇದೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳದೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹನ್ನೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಅಪೂರ್ಣ ಅಂಶಗಳು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವಿಶದೀಕರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಮೊದಲು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ ಮುಂದೆ ವಿವರವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಿದೆ. ಗೀತೆಯು ಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ರಚನೆಯಂತೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಲೇಬೇಕು. ಅದು ಕೇವಲ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂವಾದ ಅಥವಾ ಉಪನ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಡುವೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೇಳಿರುವುದೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆಯೇ? ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ತರಬಹುದಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂಬುದನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. “ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀನು ಧಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿಯಾದರೆ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನ ಕಠಿಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ನಾನು ವಿಶಾಲವಾದ ತಳಪಾಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಧನೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ, ಆತಂಕ, ತೊಂದರೆ ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲ ತಾವಾಗಿ ದೂರಾಗುವವು ಅಥವಾ ನಾನೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಿನಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವೆನು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಷ್ಟನ್ನು ನೀನು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳು ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಸ್ತೃತ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ತಿಳಿಯಲಾರವು. ಅಂತೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ.

ಆಗಿರಬಹುದಾದ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. “ನಾನು (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು) ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಊಹಿಸಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಡುವೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಯೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದಿಲ್ಲದೇ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ, ಕರ್ಮ ಪ್ರಭು, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ”. ಗೀತೆಯು ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇಕೆಂದೇ ವಿವರಿಸಲು ಹೋಗಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾನವ - ಶಿಷ್ಯನಾದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ (ಅಥವಾ ನಮ್ಮಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ) ತಿಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಕಾಲ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಲು ಹೋದರೆ ಸಾಧನಾ ಕ್ರಮದ ಬಿಗು ಸಡಿಲವಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ವಿಶದೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೃಷ್ಣ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅರ್ಜುನನೇ ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ: ಆಶೆ, ಆಸಕ್ತಿ, ಮುಂತಾದವುಗಳ ನಾಶವನ್ನು ಕುರಿತು ನೀನು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿರುವಿ - ಸಮತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಜಯದ ಬಗ್ಗೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಶ್ಚಲತೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಹೇಳಿರುವಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಯಜ್ಞವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಬಾಹ್ಯ ಸನ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ಆಂತರಿಕ ಸನ್ಯಾಸ, ತ್ಯಾಗದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿರುವಿ. ಇವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಕಠಿಣವಾದರೂ ನೀನು ಹೇಳಿರುವುದು ಯುಕ್ತಪೂರ್ವಕವಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೆ ಕರ್ಮ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಮೇಲೇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನನಗೆ ತುಸು ಗೊಂದಲವಾಗಿದೆ. ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅವುಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲದೇ ಭಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೂ ಹೇಳಿರುವಿ. ಭಕ್ತಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದೀಯೆ. ಈ ಕಡೆಗೆ ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮಗಳ ಬಗೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿರುವಿ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಭಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ನೀನು ಹೇಳಿರುವುದು ಕಡಿಮೆಯೇ. ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭಕ್ತಿ ಯಾರ ಮೇಲೆ? ಯಾರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕು? ನಿಶ್ಚಲನೂ, ನಿರಾಕಾರನೂ ಆದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಂತೂ ಅಲ್ಲ ತಾನೇ? ಭಕ್ತಿ, ಸಮರ್ಪಣ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡಬೇಕೇ? ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಯಾರು?

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸು. ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಭಕ್ತಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುವಂತೆ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಿಂತ ನೀನು ಶ್ರೇಷ್ಠನು; ಕರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಜ್ಞಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುವಂತೆ, ಕ್ಷರ ಪ್ರಕೃತಿ, ಕರ್ಮಗಳಿಗಿಂತ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವನು. ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮ (ಕ್ಷರ ಪುರುಷ) ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ (ಈಶ್ವರ) ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಕ್ಷರ-ಅಕ್ಷರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆತ್ಮನಾಗಿಯೂ, ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಭುವೂ ಆಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮ ಇವರ ನಡುವೆ ಯಾವ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಬಂಧವಿದೆ? ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಎಂಥ ಸಂಬಂಧವಿದೆ? ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥನಾದ ಪುರುಷ, ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ ಇವರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಎಂಥದು? ಅವ್ಯಯನಾದ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನಗಳ ಈಶ್ವರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ಭೀಕರ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಇರುವ, ಮಹಾರೌದ್ರ ಕರ್ಮದ ರಥದಲ್ಲಿ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಇರುವ ಪರಮೇಶ್ವರ ಈ ಮೂರರ ನಡುವೆ ಯಾವ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಬಂಧವಿದೆ? ಮುಂತಾಗಿ ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಗೀತೆಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲು ಮುಂದಿನ ಹನ್ನೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದೇ ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಹಾಗಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಡಮಾಡದೇ ತಕ್ಷಣ ಪರಿಹರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾರ್ಕಿಕ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಾಧನಾ ಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕೆಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದಂತೆ ಅವು ತಾವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವು ತಾವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಗೀತೆ ಬಹುಪಾಲು ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನಗಳ ಆಳ, ಅಗಲಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯೆಡೆಗೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜ್ಞಾನದೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಬೀಜವನ್ನು ನೆಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಬೀಜವಿನ್ನೂ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನಗಳ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಆಧಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅವಶ್ಯಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆಯು ಯಾವ ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತೋ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಿದೆ. ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ; ವಿಶ್ವದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಧರ್ಮ, ಅದರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ ಕೂಡ. ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಗೀತೆ ನೀಡಬಹುದಿತ್ತು, ಅಥವಾ ನೈತಿಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಸೂಚಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಅಥವಾ ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ, ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಆದರ್ಶದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉತ್ತರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಅಥವಾ ಇವೆಲ್ಲದರ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಮನ್ವಯದ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಅವರ್ತನೆಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಯುಕ್ತಿಗೆ ಸರಿ ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗೀತೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ತಾನೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತದೆ, ಅರ್ಜುನನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕೇ? ಈ ಘೋರ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಘನಘೋರ ಪಾಪ ತಟ್ಟುವುದೇ? ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಎತ್ತುತ್ತದೆ. ಆನಂತರ ಅವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆ ಏನು? ನೈತಿಕತೆಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಸ್ವ-ಪರವೇ? ಸಮಾಜ ಪರವೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೇ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಬಲ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಎದುರಿಸುವ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಮೂಲಕ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾವು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಹರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಅನೇಕ ಉಪಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವಂತೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನಸ್ಸು, ವಿಚಾರ, ಮಾನಸಿಕತೆಯ ಮೂಲಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೇ? ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾವು ಇವೆಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲೇ

ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಮೂಲಕ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಾವು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾದ ಸೇವೆ ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕೇ? ಅದನ್ನೊಂದು ಆದರ್ಶವೆಂದೋ ಅಥವಾ ನೈತಿಕತೆಯೆಂದೋ ಪರಿಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕೇ? ಇದನ್ನು “ಆತ್ಮ ಶಕ್ತಿ” ಅಥವಾ ಕಠೋರ ಬದುಕಿನ ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಬದುಕು ಇನ್ನೂ ಆತ್ಮಮಯವಾಗದಿರುವಾಗ, ಆತ್ಮವೇ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗದಿರುವಾಗ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಸಶಸ್ತ್ರ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು, ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಕೈಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯವಿದೆಯೇ? ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲೇ-ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಆದರೂ ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿಹಾರಗಳು ಅಥವಾ ಉತ್ತರಗಳು ಬೌದ್ಧಿಕ, ಅವರವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿವೆ, ಎಲ್ಲವೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಗೊಂಡಿವೆ, ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಎದುರಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಿರುತ್ತದೆ, ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಮಗಿರುವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಆತ್ಯಂತಿಕ ಉತ್ತರ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೇಕೆ ಆಗುವುದೆಂದರೆ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕವೇ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನಸಿಕತೆಯು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಅನೇಕ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಸಿಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕಾಗಿದ್ದು, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ತರ್ಕ, ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಸತ್ತೆ, ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರತರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು, ನಮ್ಮ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಅತಿ ಕ್ಷಚಿತ್ತಾಗಿ ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುವ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಅಥವಾ ಅಂತರಾತ್ಮಿಕ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದುಂಟು. ಗೀತೆಯು ಹೇಳುವಂತೆ, ಈ ತೆರನಾದ ನಿಲುವಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಪರಿಹಾರ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲಾರವು; ಕೇವಲ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬಹುದು ಮಾತ್ರ, ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲು ಇದನ್ನೇ ಮಾಡಿನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಜುನನ ಮುಂದಿರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ



ಅರ್ಜುನನು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ನಿಲುವು ತಾಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತೀರ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಗೀತೆಯು ನೀಡುವ ಪರಿಹಾರವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಹಜ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸತ್ತೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇರಬೇಕು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೀರಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ, ನೈತಿಕ ಗೊಂದಲ ಇವುಗಳ ದಾಟಿ ಆಚೆಗಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಹಿರಿದಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾಸ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ನಿಯಮಗಳಿವೆ, ಆಗ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಆಯಾಮ ದೊರೆಯುವುದು, ನಿಲುವು ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಯಕೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆ ಇವುಗಳ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ್ದಲ್ಲ, ಅಂತೆಯೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪುಣ್ಯ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪಾಪ ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ, ನಿರ್ವೈಯಕ್ತಿಕ, ನಿರ್ಗುಣ ದೈವೀ ಆತ್ಮವು ನಮ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ನಾವು ಆಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆದಂತೆ, ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದಂತೆ ಬದಲಾಗುವೆವು; ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯು ದಿವ್ಯ ಸತ್ತೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು, ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿ, ಶಕ್ತಿಯು ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಆನಂದವು ದಿವ್ಯ ಆನಂದವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ನಾವು ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸದೇ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ, ಸ್ವಾರ್ಥದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶ, ಧೈಯಗಳೂ ಇಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲವೂ ದೈವೀಮಯವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಹಾಗೆಂದು ನಾವು ಏನೂ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲ ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ವಿವರಣೆಗೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಥೈಕೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲಿ - ಆದರೆ ಆ ಕರ್ಮಗಳು ನಮಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಪರವಾಗಿ ಇರದೇ ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಇರುವುದು, ನಾವು ಆಗ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವೆವು. ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೇವಲ ನಿರಾಸಕ್ತ ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇ ವಿನಃ ತನ್ನದೇ ಆದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶ, ಬಯಕೆ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರೇರಣಾ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಚಾಲನಾ ಶಕ್ತಿಯು ನಮ್ಮಿಂದ ಮೇಲೆ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಭುವಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುವುದು, ಈಶ್ವರೀ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆಯೇ ನಾವು ಆಗ ಜೀವನ

ನಡೆಸುವೆವು. ಈ ಪರಿಹಾರವನ್ನೇ ಗೀತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೂಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಮರಳುವುದು; ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ, ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಿಸುವುದೆಂದರೇನೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ತಾರ್ಕಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಆಚೆ ಜೀವಿಸಿದಂತೆ, ನಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯ, ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇದೇ ಏಕೈಕ ಪರಿಹಾರ. ಇದೇ ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಇರುವಿಕೆಯ ಸತ್ಯವೆನ್ನುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಅಜ್ಞಾನದ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇರುವ ಮತ್ತು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೂ ಅಜ್ಞಾನದವುಗಳೇ ಆಗಿರುವುವು. ಅಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಆಳವಾದ ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬರುವುದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಯಾವುದು ಸತ್ಯ, ಪರಮ ಸತ್ಯ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿ ಇರುವೆವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನಸಿಕ ಅನುಭವವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯದಾಗಿದ್ದು, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದು. ನಾವು ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಜೀವಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅಂದರೆ ಈ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಹಿರಿದಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯದ ಅರಿವು ಆಗುವುದು; ಮನಸ್ಸನ್ನು ದಾಟಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇದರ ಅರಿವು ನಮಗೆ ಆಗುವುದು. ಯೋಗ ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಮನೋಮಯ ರೂಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಸದ್ಯದ ಕೊರತೆ, ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಏರಿ ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾ ದಿವ್ಯ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ನಾವು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಆತ್ಮಂತಿಕ ಭಾವ, ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಯೋಗ.

ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಕೇಂದ್ರವು ಈ ರೀತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಾತಳಿಯಿಂದ ಉರ್ಧ್ವ ಸ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುವುದು. ಇಡೀ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಕಂಡುಬರುವುದು.

ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರೇರಣೆ, ದೈಯ ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗುವುವು. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೇನೋ ಈ ಕರ್ಮಗಳು ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆಯೇ ತೋರಬಹುದು ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶ, ಪ್ರೇರಣೆ, ಪರಿಣಾಮ ಎಲ್ಲ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿರುವುವು. ಇದೇ ಗೀತೆಯು ಹೇಳುವ ಕರ್ಮ ಯೋಗದ ಸಾರವು. ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆತ್ಮ ಚೈತನ್ಯದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನವ ಜನ್ಮ ತಾಳಬೇಕು. ಆ ಹೊಸ ಹುಟ್ಟಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಚೈತನ್ಯವು ಹೇಳುವ ಅಥವಾ ಪ್ರೇರಿಸುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಗೀತೆಯು ನೀಡುವ ಸಂದೇಶದ ಹೃದಯ ಅಥವಾ ಇದನ್ನೇ ತುಸು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಆಳವಾದ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಸಂಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಗುರಿ ಆಂತರಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಅಥವಾ ದೈವೀ ಜನ್ಮವಾಗಿರಬೇಕು. ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ದೇವತೆ(ಗಳಂತಾಗಿ) ಉಳಿದ ಜನರೆಲ್ಲರನ್ನು ಭಗವಂತನೆಡೆಗೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಒಂದು ಈ ಬದಲಾವಣೆಯ ದಾರಿ ಅಥವಾ ಮೇಲ್ಸ್ವರಕ್ಕೇರಿಸುವ ವಿಧಾನ ಅಥವಾ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮದ ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕರ್ಮದ ಮೂಲ ಸತ್ವವೇನು, ಯಾವ ಮನೋಭಾವದಿಂದ (Spirit) ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ಮದ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪರೇಷೆ, ಆಕಾರವೇನೂ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುವು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಎರಡೂ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ, ಎರಡೂ ಒಂದೇ; ಒಂದರ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಅಂತಃಸತ್ವವು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಮನೋಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಆಂತರಿಕ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ವೃತ್ತಿಯು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವುದುಂಟು. ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪ, ಸತ್ವವು ಬಹಳ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವುದು, ತದನುಗುಣವಾಗಿ ಅದರ ಮೂಲ ತಳಹದಿ ಕೂಡ

ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವುದು. ಅದು ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಶಕ್ತಿಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುವುದು. ಕೆಲವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭ್ರಮೆಯೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಜೀವ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಏನೇನೂ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಅಂತರಾತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಮತ್ತು ನಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದ ಹಿಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶ, ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳು ಆತ್ಮದ ಜೊತೆಗಿರುವ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ. ಕರ್ಮ ಯೋಗವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಸಾಧನೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಇದೇ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಇದೇ ಸಮರ್ಥನೆ.

ಮಾನವನ ಸದ್ಯದ ಆಂತರಿಕ ಜೀವನವು ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವನ ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಅವನ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿಯು ಈ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿರಿಸಿದೆ- ಯಾದರೂ ಅದೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯದ ಈ ಮನೋಭೌತಿಕ ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಂಪೂರ್ಣವಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸದ್ಯದ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯದ ಮಿತಿ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಬೇಕು. ಅವನೊಳಗೊಂದು ರಹಸ್ಯವಾದ ಆತ್ಮ ಇದೆ; ಸದ್ಯದ ಅವನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೇವಲ ಈ ಅಂತಃಸ್ಥಿತ ಆತ್ಮದ ಬಾಹ್ಯ ತೋರಿಕೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ ಅಪೂರ್ಣ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯು ಬಹುಶಃ ಈ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದು ವೇದಾಂತದ ವಿಪರೀತ ಕಲ್ಪನೆಯಂತೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆ ಅಥವಾ ಆಭಾಸ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ; ಈ ಉತ್ತೇಜಿತ ಆಭಾಸದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾನವನ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆ, ಚಟುವಟಿಕೆ, ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ಸಂಭವ ಇದೆ, ಅಂತೆಯೇ ಆ ಅತಿರೇಕ ವಾದವನ್ನು ಗೀತೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಈ ತಾತ್ವಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಗೀತೆಯು ಸಾಂಖ್ಯರ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ

ಗೀತೆ ಪುರುಷ-ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭೇದವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿ, ಅದರ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಶಕ್ತಿ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಿಯೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಆಯಾಮಗಳಿಗೆ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು, ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ, ಸಾಂಖ್ಯರ ಮುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷನನ್ನು, ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯಾದ ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ, ಭಿನ್ನವಾಗಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಥವಾ ಬದ್ಧನಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥ ಜೀವವು ಕ್ಷರ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡು 'ಅನೇಕ'ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಕಾರಣ. ಹಾಗಾದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯ ಎಂದರೇನು? ಅದಲ್ಲಿದೆ?

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ವಿಧಾನವೇ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ - ಪ್ರಕೃತಿ ಅಂದರೇನೇ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ತ್ವಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಲೀಲೆ ಸಂಪನ್ನವಾಗುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನೇ ತ್ರಿಗುಣಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯದ ಮಾಧ್ಯಮವೇನು? ಅದೊಂದು ತೀರ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ, ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಕಾಸವು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಆಗುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಈ ವಿಕಾಸವು ಜಟಿಲವಾದ ಜೀವನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾಧನಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನ ಅನುಭವದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ತರ್ಕ, ಬುದ್ಧಿ, ಅಹಂ, ಮನಸ್ಸು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉಪಕರಣಗಳು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬ ಅತಿ ಸಂಕೀರ್ಣ ಯಂತ್ರದ ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳು ಅಥವಾ ಉಪ-ಸಾಧನಗಳು. ನಮ್ಮ ತುಸು ಆಧುನಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭೌತಿಕ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥ ಜೀವಾತ್ಮನು ಜಾಗೃತನಾದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಟ ಹೊಂದುತ್ತ, ಬೆಳೆಯುತ್ತ, ವಿಕಾಸ ಹೊಂದುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಪರೀತ ಅಥವಾ ವಿಲೋಮ

ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಮೊದಲು ಜಡ, ಆನಂತರ ಪ್ರಾಣ ಅಥವಾ ಸಂವೇದನೆ, ಆನಂತರ ವಿಚಾರ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು, ಅದಾದ ನಂತರ ತರ್ಕ, ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ತರ್ಕವು ಮೊದಲು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಆನಂತರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳ, ಅವುಗಳ ಸಾಧನಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರಿವು ಪಡೆಯುವುದು, ಆಗ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಈ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಲೀಲೆ ಎಂಬುದು ಅರಿವಾಗುವುದು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಈ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವೂ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ, ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು, ಆಗ ಜೀವಾತ್ಮ ಹಾಗೂ ಈ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ಅಂತರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಜೀವಾತ್ಮನು ಈ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ನಂಟು ಕಳಚಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮೂಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಸತ್ತೆಗೆ ಮರಳುತ್ತಾನೆ. ವೇದಾಂತದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಜೀವಾತ್ಮನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉಪಕರಣಗಳಾದ ಶರೀರ, ಮನಃ ಪ್ರಾಣಗಳ ಜೊತೆ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಭೂತಿಯ ಜೊತೆಗೆ Becoming ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಪರಮ ಸತ್ತೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವಯ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆತ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಭುವಾದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಗುಣ, ಸಾಕಾರ ರೂಪಗಳ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

(ಸಶೇಷ)

## ಮುಖಪುಟದ ಕವನ

1

ಇದು ಗ್ರಂಥಿಯಿಹುದು ತಾರೆ-ತಾರೆಗಳ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಸುಗೆ ಇಟ್ಟು;  
ಆ ದ್ವಂದ್ವಮೂಲ ಮೂಲದಲಿ ಏಕ ಇದು ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿ ಗುಟ್ಟು,  
ಆ ದ್ವಂದ್ವಮೂಲ ಮೂಲದಲಿ ಏಕ ತಾವಿರಲು ಹಂತದಲ್ಲಿ  
ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಆಂತರ್ಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾಬಲದಿ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ. ||1||

ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಮತ್ತೆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಸಹಿತವಾಗಿ  
ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮನಂತವನು ಶಾಂತ, ಅವನಾತ್ಮ ಸತತವಾಗಿ,  
ಪೋಷಿಸುತ ಘನದಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಸ್ಥಿತಿಯ ಲಯಬದ್ಧ ಮೌನ ವಾಣಿ  
ಅವನ ಕ್ರಿಯೆ ತೇಜ ಅವಳ ದೈವಾಜ್ಞೆಯಾ ದಾಖಲಾತಿ ಸರಣಿ. ||2||

ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ, ಅವಳ ಪದತಲದಿ ಜಡತೆಯಲಿ ವಾಸವಾಗಿ;  
ಅವನೆದೆಯ ತಾಣದಲಿ ನಿತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನೃತ್ಯಕಾಗಿ  
ಅವಳಿಗೀ ತೆರದಿ ಹೃದ್ಗತವನಿತ್ತ ತನ್ನಾತ್ಮ ಸ್ವಂದವಾಗಿ  
ನಮ್ಮ ಬದುಕುಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾವಗಳು ಕಂಪಿತದ ರಂಗವಾಗಿ ||3||

ಅವನ ಆಹ್ಲಾದದಾರ್ಣವದ ವರ್ಣ-ವರ್ಣಗಳ ಜ್ಯೋತಿ ಬಿಂದು  
ಸ್ಫರಣೆಯಲಿ ಸತತ ವಿಸ್ತರಣೆಗೊಂಡು ಸ್ವಾರಾಜ್ಯ ತೇಜವಿಂದು  
ಸರ್ವಾತ್ಮ ಭಾವದಲಿ ಸರ್ವಸತ್ತೆ ಸರ್ವಾಧಿವಾಸದಲ್ಲಿ  
ನಿಷ್ಪಂದಗೊಳಲು ಏನೊಂದು ಇರದು ಸಾನಂದ ಭರತದಲ್ಲಿ. ||4||

ಅವಳಿಚ್ಛೆಗೊಂಡು ಪತ್ರಿಸಿದ ರೂಹು ಸಾಕಾರಗೊಳುವ ತೆರದಿ  
ಅವನ ಭಾವಗಳು ಪಡಿಮೂಡಿಕೊಂಡು, ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸರದಿ,  
ಅವನ ಸತ್ತೆಯದು ಅವಳಪಾರದಾ ದರ್ಪಣದ ರೂಪವಾಗಿ;  
ಉತ್ಥಾನಗೊಳುವ ಅವಳ ಆಶ್ವಾಸದಿಂದಲಿವ ಮತ್ತೆ ಸಾಗಿ; ||5||

ಅವಳ ಹೃತ್ಕಮಲದನಿರ್ವಚನೀಯ ತುಡಿತಗಳನರಿತುಕೊಂಡು  
ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅನವರತ ರೂಪುಗೊಂಡು;  
ನಿರ್ಜಡತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ನಿಷ್ಪಂದ ಹಂತದಲ್ಲಿ  
ಲೋಕ ಸಂಘಟ್ಟ ದಟ್ಟಯಿಸೆ ಅದನು ಅವನೀಗ ಸಹಿಸುತಲ್ಲಿ ||6||

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಹಿತಸ್ಪರ್ಶ ಅವನಾತ್ಮ ರೂಪುಗೊಳಲು  
ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಹಿತಸ್ಪರ್ಶ ಅವಗೊಂದು ಬದುಕು ಸಿಗಲು  
ಚಿದ್ವನವು ತಾನು ಅದ್ಭುತದಿ ಬೆಳಗಿ ವಿಶ್ವದಾ ಒಳಗು-ಹೊರಗು  
ಚಿದ್ದಿಂದುವೀಗ ಆಕಾರವಾಗಿ ಶಿಖಿಕರ್ಪುರ ಸಂಯೋಗ ಸೊಬಗು ||7||

ಅವಳ ಚಿತ್ತೋರ್ಯ-ನಿತ್ಯ ಯಾತ್ರೆಯಲಿ ಅನುರಣನಗೊಳುತ ದಿನದಿ  
ಪ್ರಸ್ಥಾನಕದನೆ ಅವನು ಅನುಸರಿಸಿ ಚಿನ್ನೂಲ ಸೇರೆ ಮುದದಿ;  
ಅವಳ ಪಥಗಳಲಿ ಅವನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸನ್ನಹಿತ ಸೃಷ್ಟಿಮೂಲ;  
ಅವಳ ಗತಿ-ಗಮನ -ಪರಂಪರೆಯದುವು ಅವನಿಗಾ ನಿಯತಿ ಕಾಲ. ||8||

ಅವಳಾತ್ಮ ಹಾಡು-ಪಾಡುಗಳಿಗೀಗ ಇವ ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತೆ ವೃತ್ತಿಯು,  
ಅವಳು ರೂಪಿಸಿದ ಶುಭಾಶುಭಕೆಲ್ಲ ಸಮಪಾಲುದಾರ ಗತಿಯು,  
ಅವಳ ಭಾವದುನ್ನಾದ ಪಥಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಯನಿವನು ಇತ್ತು  
ಮಾರ್ದವದ ಸೃಷ್ಟಿ ಜೊತೆ ಲಯದ ಅವಳ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಗಮನವಿತ್ತು. ||9||

ಅವನಿಗಾಗಲಿ ಅನುಮೋದದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತಿಹ ನಾಮ-ರೂಪ  
ಅವಳ ಆ ಸರ್ವ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಆದಿ-ಅಕ್ಷರದ ನಿತ್ಯ ದೀಪ:  
ಅವಳಾತ್ಮ ತುಡಿತ -ಮಿಡಿತಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಂದನದಿ ಮನೋಧಾತು  
ಅವನ ನಿರ್ಮಾಯಮೌನ ತಾನಾಗ ಪರಮ-ಸೂಕ್ಷ್ಮ-ಋಜುವಾತು ||10||

ಅವಳು ಯೋಜಿಸಿದ ಜಗನ್ನಾಟಕದ ಆ ಸೂತ್ರ-ಸಾರದಲ್ಲಿ  
ಅದರ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ -ಸಿದ್ಧ ಹಂತದಡೆ ಸಾಗಲೆನೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ  
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಲೆಯ ಪಾಕದಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ, ಅಣಿಗೊಂಡ ರಂಗದಲ್ಲಿ  
ವರ್ಣ-ವರ್ಣಗಳ ಯೋಗ ಸಂಯೋ ಮಿನುಗುತಿಹ ರಂಗವಲ್ಲಿ. ||11||

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

## 2

ತನ್ಮಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮನಮುದದಿ ಶಿಲ್ಪಿ ಚಿನ್ಮಯದ ದೈವವನ್ನು  
ಘನಶಿಲೆಯ ಕೆತ್ತಿ ರೂಪಿಸುವ ತೆರದಿ, ಇವ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನನ್ನು  
ಕತ್ತರಿಸುತಿರಲು ಕವಿದು ನಿಂತಿರುವ ಆ ತಮದ ಹೊದಿಕೆ-ಕಂತೆ  
ಜಗದವಿದ್ಯೆಯದು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ವಲಯದಲಿ ಹುದುಗುವಂತೆ



ಅಚಿತ್ರಿಯಾಂತರ್ಯ ಬರಿಭ್ರಾಂತಿಯೊಡನೆ ಅರಿಯದಿಹ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ  
 ತಮದ ಗವಸದುವು ಯಾರ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ  
 ಶಾಶ್ವತದ ಕವಚ ರಕ್ಷೆಯಲಿ ಶಿರಕೆ, ಅವಗರಿಯದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ  
 ಅದರಿದಲವನು ಕ್ರಿಯೆಗೈಯಲಿರುವ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಿಯತಿಯಲ್ಲಿ  
 ಆತ್ಮಸಂಭೂತಸೃಷ್ಟಿಯಾ ಓಜ ಶಿಖರಾಗ್ರದಡೆಗಳಲ್ಲಿ  
 ರೂಪ-ರೂಪಗಳ ಪರಿವರ್ತನೀಯ ಗತಿ ಅನುಭಾವದಾಳದಲ್ಲಿ  
 ಉಲ್ಲಸಿತ ವಿಶ್ವ -ಸಂಕಲ್ಪ-ಕರ್ಮ ಉಷೆಯೊಡನೆ ಉದಿತಗೊಂಡು  
 ಜಗದ ಗತಿ-ಸ್ಥಿತಿಯ ರೂಪ-ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುತಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಂದು

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 1 ರೇಣು 3 ಪುಟ 36)

3

ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧಮಯ ಇಂದ್ರಜಾಲವಿದು ಸಂಬಂಧ-ಸೂತ್ರ ತಂದು  
 ನವ-ಕಸೂತಿಯಲಿ ಸಾಕಾರ ಹೇಣಿಕೆ, ಚಿನ್ಮಯದ ರೂಪ ಇಂದು  
 ರೋಮಾಂಚದುಂಬಿ ಸ್ವಂದನದಿ ಸಂದ ಬೋಧಿಕಂಪನಗಳೆಂದು  
 ತಕ್ಷಣದಿ ಮಿಡಿದು ಅನುನಾದಗೊಂಡು ಉತ್ತರಕೆ ನಮನಗೊಂಡು  
 ನಿತ್ಯ ಉಜ್ವಲದ ಈ ಸುಬೋಧವಿದು ಈಗಿದೋ ಗಮ್ಯದಲ್ಲಿ  
 ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕದ ಸತತ ಮಂಥನದಿ ನರತಂತು-ಮೆದುಳುಗಳಲಿ  
 ಜಡತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದಸ್ಮಿತೆಯು ಜಾಗ್ರತಿಗೆ ಸಂದುದಿಂದು  
 ಮತ್ತಿದೋ ತಾನು ಬೆಡಗಿನಾ ದೇಹಧಾರಣೆಯ ಪಡೆದುಕೊಂಡು  
 ಅದ್ಭುತದ ಬೆರಗು ತಾ ಬೆಳಗುಗೊಂಡು ಕಳೆಕಳೆಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡು  
 ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಾ ಪರಮ ಪ್ರೇಮ-ಕಿರಣದಲಿ ತೊಳಗಿ ನಿಂದು  
 ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದನಿಮೇಷ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ನಿತ್ಯವಿಂದು  
 ಪಾವಿತ್ರಪೂರ್ಣ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪಕ್ಷ ಚಿನ್ಮಯದ ಜೀವಕಿಂದು

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 2 ರೇಣು 5 ಪುಟ 157-58)

## ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

### ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 06/12/2024 ಮತ್ತು 07/12/2024 ರಂದು ಮೀರಾಂಬಿಕಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಫಾರ್ ನ್ಯೂ ಏಜ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ “ಬಿಂಬ-ಪ್ರತಿಬಿಂಬ” ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಯಾರಿಸಿದ ಮಾದರಿಗಳ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ|| ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬಿನ್ ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಸೀತಾ, ನಿವೃತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಕರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಯಾರಿಸಿದ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

ದಿನಾಂಕ 05ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2024ರ ಗುರುವಾರ “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದೇಹ ತ್ಯಾಗ” ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.30 ಗಂಟೆಯಿಂದ 7.50ರ ವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಂಜೆ 5.00 ರಿಂದ 6.30 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಸಿಂಹ, ಹಿರಿಯ ಸಾಧಕರು ಮತ್ತು ಅನುವಾದಕರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು “Psychic Being - ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷ” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು, ಸಾಧಕರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಜೂಮ್ ಹಾಗೂ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಮುಖಾಂತರ ಸಹ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

ದಿನಾಂಕ 09ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2024 ಸೋಮವಾರ “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕಳೇಬರದ ಸಮಾಧಿ” ದಿನ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.30 ಗಂಟೆಯಿಂದ 7.50ರ ವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಸಂಜೆ 5.00 ರಿಂದ 6.00 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ “Sri Aurobindo Ashram” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ವೀಡಿಯೋ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.



ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧಮಯ ಇಂದ್ರಜಾಲವಿದು ಸಂಬಂಧ-ಸೂತ್ರ ತಂದು  
ನವ-ಕಸೂತಿಯಲಿ ಸಾಕಾರ ಹೇಣಿಕೆ, ಚಿನ್ನಯದ ರೂಪು ಇಂದು

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 2 ರೇಣು 5 ಪುಟ 157-58)

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 64 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No.: RNP/KA/BGS/368/2024-2026

Licensed to post without prepayment License No. PMG BG/WPP-409/2024-2026

Kannada Monthly Magazine

Date of Publication on 7<sup>th</sup> of Every Month

Permitted to Post 10<sup>th</sup> of Every Month. Reg. Valid till: 31-12-2026

Licensed to Post at BG PSO, Mysuru Road, Bengaluru - 560 026



ಫೋಟೋ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಈ ಸ್ನಿಗ್ಧ-ಮುಗ್ಧ-ಸುಸ್ವಪ್ನ-ಲಲಿತ-ಲಾಲಿತ್ಯ ನಿತ್ಯವರ್ತಿ  
ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿದುವು ಈ ಜೀವ-ಚೈತ್ಯದನುಸ್ಸಂದ ಸ್ವತಃ-ಸ್ಫೂರ್ತಿ

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 2 ರೇಣು 7 ಪುಟ 205)

Ed. Sri Puttu Parashuram Kulkarni, Pub: Dr. Ajit Sabnis

Ptd. by M/s. Sessaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone: 080 - 22449882.